

Udskriftsdato: 22. december 2025

2023/1 LSF 8 (Gældende)

**Forslag til Lov om ændring af personskatteloven,
pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love (Forhøjelse af
personfradraget for personer under 18 år og klare regler for bevarelse af
lavere pensionsudbetalingsalder m.v.)**

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin. j.nr. 2022-15454

Forslag

til

Lov om ændring af personskatteloven, pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love

(Forhøjelse af personfradraget for personer under 18 år og klare regler for bevarelse af lavere pensionsudbetalingsalder m.v.)

§ 1

I personskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. juni 2021, som ændret ved lov nr. 252 af 25. februar 2022, lov nr. 610 af 31. maj 2023 og § 12 i lov nr. 679 af 3. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 8 c, stk. 2, ændres »§ 10, stk. 5« til: »§ 10, stk. 4«.
2. § 10, stk. 1 og 2, ophæves, og i stedet indsættes:
»For her i landet fuldt skattepligtige personer udgør personfradragets grundbeløb 39.350 kr. (2010-niveau).«
Stk. 3-7 bliver herefter stk. 2-6.
3. I § 10, stk. 4, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., stk. 5, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., og stk. 6, 1. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1«.
4. I § 10, stk. 4, 2. pkt., der bliver stk. 3, 2. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 2«.
5. I § 14, stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 10, stk. 6« til: »§ 10, stk. 5«.

§ 2

I pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1327 af 10. september 2020, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 2223 af 29. december 2020, § 1 i lov nr. 2610 af 28. december 2021, § 351 i lov nr. 718 af 13. juni 2023 og senest ved § 43 i lov nr. 753 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, nr. 4, litra a og b, indsættes efter »hvor pensionsudbetalingsalderen nås,«: » jf. dog § 17 B,«.
2. I § 8, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., og § 10, stk. 1, nr. 3, 1. pkt., indsættes efter »hvor den forsikrede når pensionsudbetalingsalderen,«: »jf. dog § 17 B,«.
3. I § 11 A, stk. 1, nr. 4, 2. pkt., og § 12, stk. 1, nr. 3, 1. pkt., indsættes efter »hvor kontohaveren når pensionsudbetalingsalderen,«: »jf. dog § 17 B,«.
4. Efter § 17 A indsættes i kapitel 2:
»§ 17 B. Uanset pensionsopsparerens pensionsudbetalingsalder, jf. § 1 a, har en nyoprettet pensionsordning samme aldersgrænse for udbetaling som den af pensionsopsparerens eksisterende pensionsordninger i samme pensionsinstitut, der har den laveste aldersgrænse for udbetaling, jf. dog 2. pkt. Indgår den nyoprettede pensionsordning som en selvstændig ordning under en eksisterende pensionsordning, har den

nyoprettede pensionsordning samme aldersgrænse som den af de øvrige selvstændige pensionsordninger under den eksisterende pensionsordning, der har den laveste aldersgrænse for udbetaling.«

5. I § 24 ændres »tilbagebetaling efter« til: »afgiftsfri tilbagebetaling efter § 22 E eller«.

6. I § 29, stk. 4, indsættes efter »at den forsikrede eller medlemmet har nået pensionsudbetalingsalderen,«: »jf. dog § 17 B,«.

7. I § 29 A, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »de nævnte pensionskasser«: »i overensstemmelse med udbetalingsvilkårene«.

8. I § 29 A, stk. 1, 5. pkt., indsættes efter »medlemmet har nået pensionsudbetalingsalderen,«: »jf. dog § 17 B,«.

9. § 42 A affattes således:

»§ 42 A. Ved hel eller delvis overførsel som nævnt i §§ 41 eller 41 A af en ordning til en anden ordning for samme person eller en ægtefælle efter udlodning i medfør af § 30, stk. 2, opretholdes den afgivende ordnings aldersgrænse for påbegyndelse af udbetaling, jf. dog stk. 2 og 4.

Stk. 2. Ved overførsel til en ordning med højere aldersgrænse for påbegyndelse af udbetaling end den afgivende ordning er det en betingelse for at opretholde aldersgrænsen, jf. stk. 1, at overførslen sker senest 12 måneder efter, at den modtagende ordning er oprettet, jf. dog 2. og 3. pkt. Er der tale om en overførsel fra en arbejdsgiveradministreret ordning, skal overførslen ske senest 36 måneder efter, at den modtagende ordning er oprettet. 2. pkt. gælder også ved overførsel fra en privat pensionsordning, hvortil der er foretaget en arbejdsgiverindbetaling i perioden på 36 måneder efter, at den modtagende ordning er oprettet. Det er endvidere en betingelse for at opretholde aldersgrænsen, jf. stk. 1, ved overførsel fra ordninger med lavere aldersgrænse end den modtagende ordning, at der ikke tidligere er overført midler til den modtagende ordning efter §§ 41 eller 41 A. Uanset 4. pkt. opretholdes aldersgrænsen, jf. stk. 1, hvis de tidligere fra den anden ordning overførte midler kunne have fået den afgivende ordnings lavere aldersgrænse efter stk. 1, jf. stk. 2, hvis overførsel fra den afgivende ordning var sket til den anden ordning på tidspunktet for overførslen til den modtagende ordning.

Stk. 3. Aldersgrænsen for påbegyndelse af udbetaling for den afgivende ordning opretholdes tilsvarende, jf. stk. 1, ved overførsel af midler fra en pensionsordning med løbende udbetalinger til en pensionsordning i et pengeinstitut, uanset at der ikke er tale om en overførsel som nævnt i §§ 41 og 41 A, hvis betingelserne i stk. 1 og 2 i øvrigt er opfyldt.

Stk. 4. Ved overførsel efter §§ 41 eller 41 A af en hel ordning, der har en højere aldersgrænse for påbegyndelse af udbetaling end den modtagende ordning, fastholdes den modtagende ordnings aldersgrænse for påbegyndelse af udbetaling, hvis det overførte beløb ikke overstiger et grundbeløb på 50.000 kr. (2023-niveau) reguleret efter personskattelovens § 20. 1. pkt. gælder ikke for overførsel af en hel ordning oprettet den 1. januar 2024 eller senere, hvis midler helt eller delvist hidrører fra en overførsel efter §§ 41 eller 41 A fra en anden ordning.«

10. I § 44 indsættes som 2. pkt.:

»1. pkt. gælder dog ikke ved overførsel af midler som nævnt i § 42 A, stk. 3.«

§ 3

I skatteindberetningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1754 af 30. august 2021, som ændret ved § 2 i lov nr. 2612 af 28. december 2021, § 1 i lov nr. 902 af 21. juni 2022, § 3 i lov nr. 331 af 28. marts 2023, § 3 i lov nr. 489 af 15. maj 2023 og § 353 i lov nr. 718 af 13. juni 2023 foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 1, nr. 6, indsættes efter »omfattet af § 53 A, stk. 4«: », præmier og bidrag til pensionsordninger m.v. omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A og tilbagebetalinger til en arbejdsgiver af sådanne bidrag og præmier«.

2. I § 11, stk. 1, nr. 9, indsættes efter »§ 53 A, stk. 1 og 3«: », indbetalinger til pensionsordninger m.v. omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A og tilbagebetalinger til en arbejdsgiver af sådanne indbetalinger«.

3. I § 54, stk. 2, ændres »pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, 7. pkt.« til: »pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, 9. pkt.«

§ 4

I dødsboskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 426 af 28. marts 2019, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 679 af 3. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 1, nr. 5, § 22, stk. 1, nr. 5, og § 62, stk. 3, indsættes efter »§ 9 J«: », jobfradrag efter ligningslovens § 9 K«.

2. I § 29, stk. 3, 4. pkt., ændres »som nævnt i vurderingslovens § 33, stk. 1 og 7« til: »som efter ejendomsvurderingsloven anses for landbrugs- eller skovejendom«.

§ 5

I kulbrinteskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1820 af 16. september 2021, som ændret ved § 12 i lov nr. 502 af 16. maj 2023 og § 3 i lov nr. 710 af 13. juni 2023, foretages følgende ændring:

1. I § 21, stk. 1, 2. pkt., ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1«.

§ 6

I ejendomsskatteloven, jf. lov nr. 678 af 3. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 33, stk. 6, 1. pkt., indsættes efter »§ 20, stk. 3,«: »eller den foreløbigt beregnede dækningsafgift på baggrund af en foreløbig vurdering efter ejendomsvurderingslovens § 89 c«.

2. I § 33, stk. 6, 3. pkt., indsættes efter »forskelsværdi«: »eller den senest ansatte grundværdi«.

3. I § 84, stk. 1, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

»Medfører en efterregulering efter 2. pkt., at en låntager, som har lån efter kapitel 1 og 2 i lov om lån til betaling af grundskyld m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 256 af 25. februar 2021, som ændret ved § 4 i lov nr. 291 af 27. februar 2021 og § 7 i lov nr. 2614 af 28. december 2021, skal efteropkræves grundskyld for skatteårene 2021-2023, yder kommunen lån til betalingen heraf efter reglerne i kapitel 1 og 2 i lov om lån til betaling af grundskyld m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 256 af 25. februar 2021, som ændret ved § 4 i lov nr. 291 af 27. februar 2021 og § 7 i lov nr. 2614 af 28. december 2021.«

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2024.

Stk. 2. §§ 1 og 5 har virkning fra og med indkomståret 2023.

Stk. 3. Ved opgørelsen af den kommunale slutskat og kirkeskat for indkomstårene 2023 og 2024 efter § 16 i lov om kommunal indkomstskat korrigeres den opgjorte slutskat for den beregnede virkning af de

ændringer i udskrivningsgrundlaget for kommuneskat og kirkeskat for 2023 og 2024, der følger af denne lovs § 1.

Stk. 4. Den beregnede korrektion af den kommunale sluskat og kirkeskat efter stk. 3 fastsættes af indenrigs- og sundhedsministeren på grundlag af de oplysninger vedrørende indkomståret 2023, der foreligger pr. 1. maj 2025, og de oplysninger vedrørende indkomståret 2024, der foreligger pr. 1. maj 2026.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Forhøjelse af personfradraget for personer under 18 år
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. Fleksibel mulighed for at oprette nye pensionsordninger i samme pensionsinstitut med samme ret til lavere aldersgrænse for udbetaling
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Klare regler for, hvordan aldersgrænsen for udbetaling bevares ved hel eller delvis overførsel af en pensionsordning til en ordning i et andet pensionsinstitut
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.4. Beregning af jobfradrag for afdøde
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
 - 3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
 - 3.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Med Aftale om finansloven for 2023 mellem regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Socialistisk Folkeparti, Liberal Alliance, Radikale Venstre og Dansk Folkeparti blev det aftalt at sætte

personfradraget for unge under 18 år op til satsen for personer over 18 år, så størrelsen af personfradraget er uafhængigt af alder. Af aftaleteksten fremgår det, at aftalepartierne er enige om at forhøje personfradraget for unge under 18 år til 48.000 kr. Formålet med lovforslaget er bl.a. at gennemføre denne forhøjelse af personfradraget for personer under 18 år.

Lovforslaget har desuden til formål at skabe klarhed om reglerne for bevarelse af en lavere pensionsudbetalingsalder. Pensionsudbetalingsalderen er det tidligste tidspunkt, hvor pensionen kan udbetales rettidigt og dermed uden afgift for at hæve pensionen før tid. Udbetalingsalderen er siden 2007 gradvist blevet ændret fra fast at være 60 år til nu at være 3 år før folkepensionsalderen. Forhøjelserne har imidlertid kun virkning for pensionsordninger oprettet efter forhøjelserne, og en lavere udbetalingsalder kan derfor tages med ved overførsel af en eksisterende ordning til en nyoprettet ordning.

Reglens rækkevidde har dog givet anledning til usikkerhed, og der har bl.a. været tvivl om, at udbetalingsalderen bevares ved overførsel af pensionsordninger i forbindelse med jobskifte efter reglerne i pensionsbranchens Jobskifteaftale.

Med lovforslaget foreslås det at skabe klare regler og tidsfrister for, hvordan aldersgrænsen for udbetaling bevares, når en pensionsordning overføres til en anden ordning, f.eks. i forbindelse med et jobskifte. Dermed understøttes, at overførselsreglen bruges i forbindelse med jobskifte, som det oprindeligt var tiltænkt.

Derudover har der vist sig et behov for at skabe klarhed om de fleksible muligheder for oprettelse af nye pensionsordninger i tilknytning til ens eksisterende ordninger med samme aldersgrænse for udbetaling. Behovet gælder navnlig i forhold til aldersopsparing, idet manglende klarhed om, at en aldersopsparing har en lavere aldersgrænse for udbetaling, når den oprettes i tilknytning til eksempelvis en pensionsordning med løbende udbetalinger med lavere aldersgrænse for udbetaling, vil svække aldersopsparingens evne til at håndtere det såkaldte samspilsproblem, som stod centralt i Aftale om flere år på arbejdsmarkedet fra 2017 mellem den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti. I aftalen omtales aldersopsparing som en hjørnesten i håndteringen af det såkaldte samspilsproblem. Samspilsproblemet skyldes primært et samspil mellem private indkomster og offentlige pensioner, hvor udbetalinger fra pensionsordninger medfører en indkomstaftapning af offentlige pensionsydelser. Indkomstaftapningen betyder, at én krones ekstra udbetaling fra pensionsordninger efter skat fører til mindre end én krones indkomstfremgang, fordi de offentlige pensioner reduceres. Aldersopsparing er i det lys en attraktiv opsparingsform, fordi udbetalinger af aldersopsparing ikke medfører indkomstaftapning af folkepensionen eller andre offentlige ydelser.

Hvis ikke pensionskunder med ro i sindet kan omlægge til aldersopsparinger uden forhøjelse af pensionsudbetalingsalderen, vil disse pensionskunders incitament til at anvende aldersopsparingen – og dermed også aldersopsparingens evne til at løse samspilsproblemet – blive svækket.

Endelig foreslås enkelte mindre justeringer af skatteindberetningsloven og et par mindre ændringer af pensionsbeskatningsloven, dødsboskatteloven, kulbrinteskatteloven og ejendomsskatteloven af teknisk karakter, herunder hvordan jobfradrag for afdøde beregnes.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Forhøjelse af personfradraget for personer under 18 år

2.1.1. Gældende ret

Personfradraget er et bundfradrag, der gives ved beregning af bund-, kommune- og kirkeskatten. Det bemærkes, at sundhedsbidraget er udfaset fra og med indkomståret 2019. De nævnte skatter beregnes af den del af skatternes respektive beskatningsgrundlag, der overstiger personfradraget, dvs. i 2023 af

indkomst ud over 48.000 kr. For personer, der ikke er fyldt 18 år ved udgangen af indkomståret, udgør personfradraget 38.400 kr. i 2023.

Beregningsteknisk gives personfradraget ved at beregne skatteværdien af fradraget med skattesatserne for bundskatten, kommuneskatten og evt. kirkeskatten og herefter modregne denne skatteværdi i de beregnede indkomstskatter. Personfradraget reguleres efter personskattelovens § 20, hvorved det stiger årligt.

2.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås at sætte personfradraget for personer under 18 år op til satsen for personer, der er fyldt 18 år, således at størrelsen af personfradraget er uafhængigt af alder. Personfradraget vil herefter være 48.000 kr. (2023-niveau) uanset personens alder. Forhøjelsen af personfradraget for personer under 18 år vil betyde en lempelse af skattebetalingen for personer under 18 år, som har en personlig indkomst ud over det gældende personfradrag.

2.2. Fleksibel mulighed for at oprette nye pensionsordninger i samme pensionsinstitut med samme ret til lavere aldersgrænse for udbetaling

2.2.1. Gældende ret

Efter pensionsbeskatningslovens § 1 a er pensionsudbetalingsalderen som udgangspunkt 3 år før folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension. Pensionsudbetalingsalderen er det tidligste rettidige udbetalingstidspunkt for pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1, dvs. bl.a. livsvarige livrenter, ratepensioner, aldersopsparinger og kapitalpensioner. Skatterådet kan dog have godkendt en lavere udbetalingsalder, ligesom pensionsordninger normalt også vil kunne påbegyndes udbetalt ved invaliditet m.v.

Rettidige pensionsudbetalinger fra livsvarige livrenter og ratepensioner beskattes som personlig indkomst, mens der af pensionsudbetalinger i utide betales afgift på 60 pct.

Af rettidige pensionsudbetalinger fra kapitalpension betales der som udgangspunkt en afgift på 40 pct., mens der af pensionsudbetalinger i utide betales afgift på 52 pct.

Af rettidige pensionsudbetalinger fra aldersopsparing betales hverken skat eller afgift, mens der af pensionsudbetalinger i utide betales afgift på 20 pct.

Pensionsudbetalingsalderen er over de seneste to årtier blevet forhøjet flere gange. I 2007 blev pensionsudbetalingsalderen ændret fra en fast alder på 60 år til at følge efterlønsalderen. I 2012 blev pensionsudbetalingsalderen ændret til 5 år før folkepensionsalderen, og i 2017 blev den ændret til 3 år før folkepensionsalderen. Nyoprettede pensionsordninger vil som udgangspunkt blive oprettet med en aldersgrænse for udbetaling, som er lig med pensionsopsparerens pensionsudbetalingsalder, jf. pensionsbeskatningslovens § 1 a, medmindre en lavere aldersgrænse er godkendt af Skatterådet.

I de fleste firmapensionsordninger, som tegnes af en virksomhed for virksomhedens ansatte med et pensionsinstitut, og arbejdsmarkedspensionsordninger, som udspringer af en arbejdsmarkedsoverenskomst inden for et bestemt område, anvendes den indbetalte præmie fra arbejdsgiveren til pensionsinstituttet til henholdsvis køb af forsikringsdækninger, betaling af omkostninger og til opsparing til pension på vegne af arbejdstageren.

Det er ofte forekommende, at opsparingspræmien, dvs. den del af indbetalingen, der er tilbage efter omkostninger og køb af forsikringsdækningerne, fordeles efter nærmere aftale på en række forskellige

kapital-, rate- og renteprodukter, som herefter samlet set udgør arbejdstagerens ”pensionsordning” ved pensionsudbetalingsalderen.

På tilsvarende måde kan en privattegnet pensionsordning i et livsforsikringsselskab tegnes således, at forsikringsaftalen også omfatter flere forskellige forsikringsprodukter alt efter den enkeltes behov.

Indeholder aftalegrundlaget, f.eks. en fælles police, flere forskellige forsikringsprodukter, der hver især opfylder kravene til en bestemt pensionsform, skal hvert enkelt forsikringsprodukt behandles som én selvstændig pensionsordning i pensionsbeskatningslovens forstand, og hver nyoprettet pensionsordning under den fælles police m.v. vil som udgangspunkt blive oprettet med en aldersgrænse for udbetaling, som er lig med pensionsopsparerens pensionsudbetalingsalder, medmindre en lavere aldersgrænse er godkendt af Skatterådet, eller nyoprettelsen sker som led i en skattefri overførsel efter reglerne i pensionsbeskatningslovens §§ 41 eller 41 A, hvorved en lavere aldersgrænse for udbetaling opretholdes, jf. pensionsbeskatningslovens § 42 A.

Efter disse regler er det herved en forudsætning for at kunne videreføre en lavere udbetalingsalder til en nyoprettet ordning, at der sker overførsel af pensionsmidler fra den eksisterende pensionsordning til den nyoprettede pensionsordning uden skattemæssige konsekvenser, dvs. i medfør af pensionsbeskatningslovens §§ 41 eller 41 A.

Efter § 41 kan midler fra en livsvarig livrente overføres skattefrit til en anden livsvarig livrente, midler fra en ratepension kan overføres skattefrit til en anden ratepension eller en livsvarig livrente, mens midler fra en kapitalpension kan overføres skattefrit til en anden kapitalpension, en ratepension eller en livsvarig livrente. Efter § 41 A behandles en hel eller delvis konvertering af en kapitalpension til en aldersopsparring ikke som en ud- og indbetaling. Det samme er tilfældet for en overførsel af en aldersopsparring til en anden aldersopsparring.

Midler fra en ratepension med en aldersgrænse for udbetaling på folkepensionsalderen minus 5 år kan således anvendes til at oprette en pensionsordning med løbende udbetalinger med samme aldersgrænse, fordi midlerne kan overføres skattefrit. Tilsvarende kan en aldersopsparring, som er oprettet ved hel eller delvis konvertering af en kapitalpension med aldersgrænse for udbetaling på folkepensionsalderen minus 5 år, udbetales fra samme tidspunkt. Det samme gælder, hvis midler fra en aldersopsparring anvendes til at oprette en anden aldersopsparring.

Derimod fremgår det ikke direkte af reglerne, at en lavere udbetalingsalder opretholdes eksempelvis for en aldersopsparring, der oprettes i tilknytning til eksempelvis en pensionsordning med løbende udbetalinger med lavere udbetalingsalder. Det samme gælder en ratepension, der oprettes i tilknytning til en pensionsordning med løbende udbetalinger med lavere udbetalingsalder. Det bemærkes i den forbindelse, at det i mange overenskomster er en del af overenskomstgrundlaget, at den månedlige indbetaling til livsvarig livrente helt eller delvist kan omlægges til ratepension eller aldersopsparring.

2.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti indgik i 2017 Aftale om flere år på arbejdsmarkedet. Med aftalen blev beløbsgrænsen for indbetalinger til aldersopsparring gjort aldersbetinget med det formål at øge incitamentet til opsparring sidst i arbejdslivet. I aftalen omtales aldersopsparring som en hjørnesten i håndteringen af det såkaldte samspilsproblem. Bl.a. fremgår følgende: »Med ændringerne i reglerne for aldersopsparring målrettes ordningen i højere grad den pensionsopsparring, der foretages sidst i arbejdslivet. Dermed sikres tilskyndelsen til pensionsopsparring i den del af arbejdslivet, hvor samspilsproblemet for fradragsberettigede pensionsordninger er størst, og

hvor manglende tilskyndelse til pensionsopsparing kan bidrage til tidlig tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet.«

Samspilsproblemet skyldes primært et samspil mellem private indkomster og offentlige pensioner, hvor udbetalinger fra pensionsordninger medfører en indkomstaftapning af offentlige pensionsydelse. Indkomstaftapningen betyder, at én kroners ekstra udbetaling fra pensionsordninger efter skat fører til mindre end én kroners indkomstfremgang, fordi de offentlige pensioner reduceres. Aldersopsparing er i det lys en attraktiv opsparingsform, fordi udbetalinger af aldersopsparing ikke medfører indkomstaftapning af folkepensionen eller andre offentlige ydelser.

Hvis ikke pensionskunder, der har pensionsordninger med lav aldersgrænse for udbetaling, kan omlægge til aldersopsparinger uden, at de i så fald skal oprettes med en højere aldersgrænse for udbetaling, vil disse pensionskunders incitament til at anvende aldersopsparingen blive svækket. Uden klare regler for, at en lavere aldersgrænse for udbetaling opretholdes for en aldersopsparing, der oprettes i tilknytning til eksempelvis en pensionsordning med løbende udbetalinger med lavere aldersgrænse for udbetaling, vil det svække aldersopsparingens evne til at håndtere det ovenfor omtalte samspilsproblem.

Det foreslås på denne baggrund i pensionsbeskatningsloven at skabe klare regler for, at pensionskunder med en pensionsordning med lav aldersgrænse for udbetaling kan oprette en pensionsordning i samme pensionsinstitut med samme udbetalingsalder som den bestående ordning. Det foreslås således indsat en regel om, at hvis man i sit pensionsselskab har en pensionsordning med en lavere aldersgrænse for udbetaling, f.eks. folkepensionsalderen minus 5 år, kan man i dette selskab til hver en tid oprette en hvilken som helst pensionstype med samme udbetalingsalder.

Det foreslås dog, at hvis den nyoprettede pensionsordning vil indgå som en selvstændig ordning under en eksisterende pensionsordning, har den nyoprettede pensionsordning samme aldersgrænse for udbetaling som den af de øvrige selvstændige pensionsordninger under den eksisterende pensionsordning, der har den laveste aldersgrænse for udbetaling, uagtet at pensionsopsparereren har andre pensionsordninger i samme pensionsinstitut med en lavere aldersgrænse for udbetaling end de nævnte pensionsordninger under den eksisterende pensionsordning. Med andre ord vil en pensionsordning, der vil indgå i en kombineret pensionsordning med en eller flere eksisterende pensionsordninger, alene opnå samme aldersgrænse for udbetaling som den/de eksisterende ordninger har i den kombinerede pensionsordning. Med forslaget imødekommes et ønske, der fremgår af Forsikring & Pensions høringssvar til lovforslaget.

For en nærmere gennemgang af de foreslåede regler om fleksibel mulighed for at oprette nye pensionsordninger med samme ret til lavere aldersgrænse henvises til lovforslagets § 2, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

2.3. Klare regler for, hvordan aldersgrænsen for udbetaling bevares ved hel eller delvis overførsel af en pensionsordning til en ordning i et andet pensionsinstitut

2.3.1. Gældende ret

Pensionsordninger vil som udgangspunkt blive oprettet med en aldersgrænse for udbetaling, som er lig med pensionsopsparerens pensionsudbetalingsalder på oprettelsestidspunktet.

Pensionsudbetalingsalderen er over de seneste 15 år blevet forhøjet flere gange. I 2007 blev pensionsudbetalingsalderen ændret fra en fast alder på 60 år til at følge efterlønsalderen i lov om arbejdsløshedssikring. I 2012 blev pensionsudbetalingsalderen ændret til at følge folkepensionsalderen i lov om social pension – først til 5 år før folkepensionsalderen og fra 2017 til 3 år før folkepensionsalderen. Det

bemærkes dog, at Skatterådet for særlige virksomheder og medarbejdergrupper kan have godkendt en lavere pensionsudbetalingsalder.

Der findes dog muligheder for at videreføre en lavere aldersgrænse for udbetaling fra en eksisterende pensionsordning til en nyoprettet pensionsordning.

Det følger af pensionsbeskatningslovens § 42 A, at aldersgrænser for udbetaling opretholdes ved hel eller delvis overførsel som nævnt i pensionsbeskatningslovens §§ 41 eller 41 A af en ordning til en nyoprettet ordning for samme person eller en ægtefælle efter udlodning i medfør af pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 2.

Det er herved en forudsætning for at kunne videreføre en lavere aldersgrænse for udbetaling, at overførslen af pensionsmidler fra den eksisterende pensionsordning til den nyoprettede sker skattefrit, dvs. i medfør af pensionsbeskatningslovens § 41 eller § 41 A. For en nærmere gennemgang af reglerne for skattefri overførsel og opretholdelse af aldersgrænse for udbetaling i forbindelse hermed henvises til pkt. 2.2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Der er tale om en overførsel til en nyoprettet ordning, når der faktisk sker overførsel af et beløb til en ordning, der er oprettet som led i aftalen om overførsel af en bestående ordning.

Det er således ikke muligt med skattemæssig virkning at overføre en ”tom” pensionsordning efter pensionsbeskatningslovens §§ 41 eller 41 A, hvor der enten aldrig har været indbetalt på, eller hvor et tidligere indestående er blevet brugt op til betaling af omkostninger m.v.

Hvis der derimod er et positivt beløb på den bestående pensionsordning, således at den ikke er ”tom”, vil en lavere pensionsudbetalingsalder kunne opretholdes efter overførslen af et positivt beløb til en nyoprettet pensionsordning. Det positive beløb kan f.eks. hidrøre fra en indbetaling til den afgivende pensionsordning inden overførslen til den modtagende pensionsordning eller fra en negativ pensionsafkastskat, der ved den afgivende pensionsordnings ophør ville kunne udbetales til ordningen.

Endvidere lægges der vægt på, at en overførsel indebærer, at indbetalingerne i den nyoprettede ordning afløser indbetalingerne i den bestående ordning. Der kan derfor ikke være tale om en overførsel til en nyoprettet ordning, hvis der er to samtidige indbetalingsforløb i ordningerne, men en ordning kan anses for nyoprettet, selvom der sker indbetalinger i perioden mellem oprettelsen og den faktiske, hele eller delvise overførsel af den bestående ordning, og selvom indbetalingerne i den nyoprettede ordning afviger fra de hidtidige indbetalinger i den bestående ordning.

Reglen om opretholdelse af aldersgrænse for udbetaling ved overførsel er i øvrigt blevet praktiseret sådan, at en lavere aldersgrænse for udbetaling opretholdes ved overførsel i medfør af pensionsbranchens ”Jobskifteaftale”. Jobskifteaftalen er en frivillig aftale, som de fleste pensionsselskaber har tilsluttet sig, som indeholder regler for, hvornår og hvordan en pensionsordning kan flyttes ved jobskifte. Jobskifteaftalen finder anvendelse ved overførsel af arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger som følge af skifte af pensionsselskab i forbindelse med jobskifte. Efter aftalen gælder der en frist på 36 måneder fra lønmodtagerens fratrædelse af det job, hvortil pensionsordningen i det afgivende pensionsinstitut var knyttet, til at overføre pensionen til det modtagende pensionsinstitut.

At en lavere aldersgrænse for udbetaling opretholdes ved overførsel efter Jobskifteaftalen inden for aftalens frist på 36 måneder, betyder, at pensionsopsparerer har god tid til at overveje fordele og ulemper ved at flytte pensionsordningen til den nye arbejdsgivers pensionsleverandør. Det er således ikke nødvendigt at flytte pensionsordningen allerede i forbindelse med jobskiftet blot for at bibeholde en lavere aldersgrænse for udbetaling. Det ville i givet fald efterlade pensionsopsparerer med et valg

imellem, om vedkommende vil opgive muligheden for at påbegynde pensionsudbetaling ved eksempelvis folkepensionsalderen minus 5 år, fordi den nyoprettede pensionsordning i det modtagende selskab ellers først kan udbetales ved folkepensionsalderen minus 3 år – eller undlade at overføre sin pensionsordning til det modtagende selskab og dermed gå glip af de fordele, der er ved at samle sine pensionsordninger i ét selskab. Det er således ikke et spørgsmål om aldersgrænser, der afgør, om en overflytning til det andet pensionsinstitut er hensigtsmæssig for den pågældende person.

Da den enkelte lønmodtagers pensionsdækning er en ikke uvæsentlig del af arbejdsvilkårene, understøttes mobiliteten på arbejdsmarkedet af den beskrevne mulighed for at opretholde en lavere udbetalingsalder ved flytning af pensionsordninger i forbindelse med jobskifte.

Ved overførsel af en pensionsordning med en aldersgrænse for udbetaling, der er højere end den modtagende ordnings aldersgrænse for udbetaling, fortabes den modtagende ordnings lavere aldersgrænse for udbetaling.

2.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Efter gældende ret opretholdes en pensionsordnings aldersgrænse for udbetaling ved skattefri overførsel til en nyoprettet pensionsordning, men rækkevidden af denne overførselsregel er ikke klar.

Således følger det ikke klart af overførselsreglen, at en lavere aldersgrænse for udbetaling opretholdes ved en overførsel i medfør af Jobskifteaftalen.

Det foreslås på den baggrund, at der i overførselsreglerne indsættes faste tidsfrister for, hvor lang tid, der må gå fra oprettelsen af en ny ordning til der sker overførsel fra en bestående ordning med en lavere pensionsudbetalingsalder, hvis den lavere aldersgrænse for udbetaling skal gælde også for den ny ordning. Dermed understøttes, hvad der oprindeligt var tiltænkt med begrebet ”nyoprettet”, herunder at overførselsreglen bl.a. var tiltænkt brugt i forbindelse med jobskifte, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 29, jf. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, lovforslag nr. L 154 som fremsat, s. 5082f.

Det foreslås herefter, at betingelsen for opretholdelse af en lavere aldersgrænse for udbetaling objektiviseres i form af faste tidsfrister, således at overførslen skal ske senest 12 måneder efter, at den modtagende ordning er oprettet. Det foreslås dog, at fristen fastsættes til 36 måneder for overførsler fra arbejdsgiveradministrerede ordninger, herunder ved overførsler fra private pensionsordninger, hvortil der er foretaget en arbejdsgiverindbetaling i perioden på de 36 måneder. Forslaget om en frist på 36 måneder skal ses i lyset af, at Jobskifteaftalen sætter dette tidsrum som frist for overførsel af pensionsordningen, herunder for de nævnte private pensionsordninger, idet den foreslåede frist dog ikke kun skal gælde overførsler, der sker i medfør af Jobskifteaftalen, men generelt for overførsler fra arbejdsgiveradministrerede ordninger.

Baggrunden for, at fristen foreslås at skulle være kortere ved overførsel fra private pensionsordninger (bortset fra de nævnte tilfælde, hvor der er foretaget arbejdsgiverindbetalinger), er, at private pensionsordninger er underlagt friere rammer end arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger. Det vurderes derfor, at 12 måneder vil være tilstrækkelig tid til at strømline sin pensionsportefølje ved overførsel af pensionsmidlerne til det ønskede pensionsinstitut.

Ved hel eller delvis overførsel af en pensionsordning til et andet pensionsinstitut inden for de nævnte tidsfrister, vil der i dette institut efterfølgende kunne oprettes andre pensionsordninger med samme lavere aldersgrænse for udbetaling. Der henvises til forslaget om, at hvis man i sit pensionsinstitut har en pensionsordning med en lavere aldersgrænse for udbetaling, kan man i dette institut til hver en tid oprette en hvilken som helst pensionstype med samme lavere aldersgrænse for udbetaling, jf. pkt. 2.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i forlængelse heraf, at reglerne for opretholdelse af en lavere aldersgrænse for udbetaling ved overførsel til et andet pensionsinstitut tilsvarende skal finde anvendelse ved overførsel af pensionsmidler fra en pensionsordning med løbende udbetalinger til en pensionsordning i et pengeinstitut, selv om denne overførsel ikke kan ske skattefrit efter pensionsbeskatningslovens § 41. Dette skal ses i lyset af, at midler fra en pensionsordning med løbende udbetalinger ikke kan overføres til en pensionsordning med løbende udbetalinger i et pengeinstitut, fordi der ikke kan oprettes sådanne pensionsordninger i pengeinstitutter.

Den foreslåede regel vil betyde, at midler fra en pensionsordning med løbende udbetalinger, der har en lavere aldersgrænse for udbetaling, ikke kun kan flyttes til en pensionsordning med løbende udbetalinger i et andet livsforsikringsselskab eller pensionskasse inden for de foreslåede frister med henblik på efterfølgende dér at oprette en rateforsikring eller aldersforsikring med samme lavere aldersgrænse for udbetaling som pensionsordningen med løbende udbetalinger. Pensionsordningen vil også kunne flyttes til et pengeinstitut med henblik på dér at oprette en rateopsparing eller aldersopsparing med samme lavere aldersgrænse for udbetaling som pensionsordningen med løbende udbetalinger. Det bemærkes, at midlerne fra pensionsordningen med løbende udbetalinger ikke afgiftsfrit kan overføres til rateopsparingen eller aldersopsparingen, ligesom der ikke ville kunne ske afgiftsfri overførsel af midlerne fra pensionsordningen med løbende udbetalinger i det afgivende forsikringsselskab eller pensionskasse til en rateforsikring eller aldersforsikring dér.

Formålet med den foreslåede regel er dermed ikke at udvide mulighederne for skattefri overførsler i pensionsbeskatningsloven, og overførslen af pensionsmidler vil således blive anset for en ud- og indbetaling. Det betyder, at en udbetaling i utide afgiftspålægges efter de almindelige regler, og at indbetalingen vil skulle behandles som en ordinær pensionsindbetaling, dvs. henholdsvis som en fradragsberettiget indbetaling til en ratepension under overholdelse af loftet for indbetaling til ratepension eller en indbetaling til aldersopsparing under overholdelse af det givne loft for indbetaling til aldersopsparing.

Ved en overførsel, der sker uden for de nævnte frister, vil den afgivende ordnings aldersgrænse for udbetaling fortabes, hvis der sker overførsel til en ordning med højere aldersgrænse for udbetaling.

Det foreslås endvidere at gøre det til en betingelse for opretholdelse af en lavere aldersgrænse for udbetaling inden for de foreslåede tidsfrister, at der ikke tidligere er overført midler til den modtagende ordning efter pensionsbeskatningslovens §§ 41 eller 41 A. Muligheden for at opretholde en lavere aldersgrænse for udbetaling målrettes således flytninger til pensionsordninger, der alene er opbygget af nye pensionsindbetalinger i perioden fra oprettelsen til overførslen, og altså ikke ordninger, som helt eller delvist består af overflyttede midler fra eksisterende pensionsordninger.

Den foreslåede betingelse skal ses i lyset af, at et pensionsinstitut hverken efter gældende ret kan eller efter lovforslaget frit vil kunne samle pensionsordninger med forskellige aldersgrænser for udbetaling fra andre pensionsinstitutter og give alle pensionsordningerne samme aldersgrænse for udbetaling som den af ordningerne, der har den laveste aldersgrænse for udbetaling.

Med den foreslåede betingelse understøttes på den ene side det tidligere beskrevne mobilitetshensyn, mens det på den anden side sikres, at et pensionsinstitut ikke kan oprette en pensionsordning og foretage overførsler til denne ordning af eksisterende pensionsopsparing med høj aldersgrænse for udbetaling med henblik på inden for de foreslåede frister efterfølgende at overføre pensionsmidler med lavere aldersgrænse for udbetaling og dermed opnå lav aldersgrænse for udbetaling også for den eksisterende pensionsopsparing med høj aldersgrænse for udbetaling.

Der foreslås dog også en undtagelse til betingelsen om, at der ikke tidligere må være overført midler til den modtagende ordning efter pensionsbeskatningslovens §§ 41 eller 41 A. Hvis de tidligere overførte midler kunne have fået den afgivende ordnings lavere aldersgrænse for udbetaling efter de foreslåede

fristregler, såfremt overførslen fra den afgivende ordning med lavere aldersgrænse for udbetaling i stedet var sket til den ordning, hvorfra de tidligere overførte midler hidrører, får den modtagende ordning den lavere aldersgrænse for udbetaling, selvom der altså tidligere er overført midler til den efter pensionsbeskatningslovens §§ 41 eller 41 A. Ellers vil man kunne ende i en situation, hvor pensionsopspareren ikke kan bevare lav aldersgrænse for udbetaling for dele af sin relevante pensionsopsparing, blot fordi de enkelte ordninger er samlet i ”forkert” rækkefølge.

Endelig foreslås en regel, hvorefter mindre pensionsordninger med høj aldersgrænse for udbetaling vil kunne overføres til en pensionsordning med lavere aldersgrænse for udbetaling, uden at den lavere aldersgrænse for udbetaling for den modtagende ordning går tabt. Det vil være en betingelse, at det overførte beløb ikke overstiger et grundbeløb på 50.000 kr. i 2023-niveau. Dermed vil pensionsopspareren kunne samle mindre pensionsordninger med høj aldersgrænse for udbetaling på en pensionsordning med lavere aldersgrænse for udbetaling, hvorved opbygningen af små, hvilende pensionsordninger, hvis værdi er i risiko for at blive udhulet af administrationsomkostninger, kan imødegås.

Det bemærkes i den forbindelse, at denne bagatelregel alene vil gælde ved overførsel fra en pensionsordning med højere aldersgrænse for udbetaling til en pensionsordning med lavere aldersgrænse for udbetaling, ikke ved overførsel den anden vej, dvs. fra en pensionsordning med lavere aldersgrænse for udbetaling til en pensionsordning med højere aldersgrænse for udbetaling. En bagatelregel for overførsel den anden vej ville være ensbetydende med, at en lille, hvilende pensionsordning med lav aldersgrænse for udbetaling ville kunne anvendes til at nedsætte aldersgrænsen for udbetaling for en hvilken som helst modtagende pensionsordning med højere aldersgrænse for udbetaling.

For en nærmere gennemgang af de foreslåede regler for bevarelse af pensionsudbetalingsalder henvises til lovforslagets § 2, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

2.4. Beregning af jobfradrag for afdøde

2.4.1. Gældende ret

Fra og med indkomståret 2018 er der i ligningslovens § 9 K indført et jobfradrag, der fragår ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Jobfradraget beregnes ligesom beskæftigelsesfradraget i ligningslovens § 9 J med udgangspunkt i arbejdsmarkedsbidraggrundlaget. Jobfradraget beregnes under samme betingelser som beskæftigelsesfradraget i det omfang, grundlaget overstiger en bundgrænse med et grundbeløb på 208.700 kr. i 2023. I 2023 udgør jobfradraget 4,5 pct. af beregningsgrundlaget ud over bundgrænsen, dog maksimalt 2.700 kr.

Det er fastsat i dødsboscatteloven, hvordan afdødes beskæftigelsesfradrag i perioden fra udløbet af afdødes seneste indkomstår forud for dødsfaldet til og med dødsdagen (mellemprioroden) skal medregnes i indkomstopgørelsen for skattefritagne boer, jf. § 9, stk. 1, nr. 5, i bobeskatningsindkomsten for ikke skattefritagne boer, jf. § 22, stk. 1, nr. 5, og i indkomstopgørelsen for den afdødes ægtefælle, som sidder i uskiftet bo m.v., jf. § 62, stk. 3.

Grundlaget for beskæftigelsesfradraget i dødsboer, der er selvstændige skattesubjekter, er den forskudsregistrerede størrelse af beskæftigelsesfradraget, hvilket indebærer, at fradrag kun kan foretages i de tilfælde, hvor der er forskudsregistreret et beskæftigelsesfradrag. Det forskudsregistrerede beskæftigelsesfradrag omregnes i forhold til mellempriorodens længde, hvilket indebærer, at der kun kan opnås fradrag for den periode, hvor afdøde har været i live.

For en længstlevende ægtefælle, som har overtaget boet efter afdøde til hendsiden i uskiftet bo m.v.

beregnes beskæftigelsesfradraget på grundlag af de faktiske indkomster i mellemperioden efter de regler, der ville have været gældende, hvis dødsfaldet ikke var indtruffet.

Der er ikke tilsvarende eksplicitte regler for jobfradraget efter ligningslovens § 9 K, men henset til at jobfradraget grundlæggende beregnes under samme betingelser som beskæftigelsesfradraget, har administrativ praksis ud fra en analogibetragtning normalt været at godkende jobfradrag svarende til det i dødsboskatteloven fastsatte for beskæftigelsesfradrag efter ligningslovens § 9 J.

2.4.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Var afdøde en erhvervsaktiv person, der var berettiget til jobfradrag, vil jobfradraget typisk indgå ved forskudsregistreringen for det år, hvori personen er afgået ved døden. Afdødes foreløbige skatter er således beregnet ud fra en forudsætning om, at afdøde har ret til jobfradrag.

Efter dødsboskattelovens regler anses indeholdte og foreløbige arbejdsmarkedsbidrag i dødsåret for endelige for afdøde for det indkomstår, hvori dødsfaldet har fundet sted, for så vidt angår de dødsboer, der skiftes, og de dødsboer, der afsluttes ved boudlæg uden skiftebehandling. Det betyder samtidig, at der ikke fastsættes et arbejdsmarkedsbidragsgrundlag efter arbejdsmarkedsbidragsloven. Det har den afledte betydning, at der kan være tvivl om, hvorvidt jobfradraget bortfalder for mellemperioden, fordi der ikke er noget arbejdsmarkedsbidragsgrundlag at beregne jobfradraget efter.

Konsekvensen af, at jobfradraget skulle bortfalde for så vidt angår mellemperioden, vil have den virkning, at der vil kunne opstå restskat på grund af dødsfaldet. Dette vil gælde, hvad enten mellemperioden er selvstændigt skattepligtig (i et i øvrigt skattefritaget dødsbo), eller mellemperioden indgår i bobeskatningsperioden i et skattepligtigt dødsbo.

Det foreslås, at det fastsættes i dødsboskatteloven, at jobfradraget i ligningslovens § 9 K skal medregnes på samme vis som beskæftigelsesfradraget ved opgørelsen af afdødes skattepligtige indkomst hos henholdsvis skattefritagne boer, ikke skattefritagne boer og den afdødes ægtefælle.

Således vil grundlaget for afdødes jobfradrag blive den forskudsregistrerede størrelse af jobfradraget omregnet i forhold til mellemperiodens længde for så vidt angår dødsboer, som er selvstændige skattesubjekter, mens afdødes jobfradrag for så vidt angår en længstlevende ægtefælle, som har overtaget boet efter afdøde til uskiftet bo m.v., vil skulle beregnes på grundlag af de faktiske indkomster i mellemperioden efter de regler, der ville have været gældende, hvis dødsfaldet ikke var indtruffet.

Med forslaget vil en ensartet beregning for beskæftigelsesfradrag og jobfradrag for afdøde blive fastsat udtrykkeligt i loven. Forslaget svarer desuden til Skatteforvaltningens nuværende praksis, hvorefter jobfradrag i mellemperioden godkendes tilsvarende, hvad der gælder for beskæftigelsesfradraget. Herved sikres også, at der opretholdes en enkel systemmæssig beregning af fradragene.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Lovforslagets del om forhøjelse af personfradraget for personer under 18 år skønnes at medføre et mindreprovenu på ca. 55 mio. kr. årligt i umiddelbar virkning og ca. 35 mio. kr. årligt efter tilbageløb og adfærd.

Der skønnes ingen virkning for finansåret 2023, da skattelempelsen alene vil blive udmøntet i forbindelse med årsopgørelsen for 2023 i foråret 2024. For finansåret 2024 skønnes et umiddelbart mindreprovenu på ca. 85 mio. kr., som udgøres dels af det udmøntede mindreprovenu fra 2023 på 55 mio. kr., dels af skønnet halvdelen af mindreprovenuet fra 2024. Den resterende del af mindreprovenuet for 2024 vil

blive udmøntet som overskydende skat eller reduceret restskat i forbindelse med årsopgørelsen for 2024 i foråret 2025.

For kommunerne skønnes et årligt mindreprovenu på ca. 35 mio. kr. Forslaget får dog ingen umiddelbare økonomiske konsekvenser for kommunerne for indkomståret 2023, da det ikke indgår i det statsgaranterede udskrivningsgrundlag for 2023. I den forbindelse vil der, for så vidt angår indkomstskatterne for de kommuner, der har valgt at selvbudgettere deres udskrivningsgrundlag i 2023, ske en neutralisering af lovens virkning med afregning af de kommunale skatter vedrørende indkomståret 2023 i 2026.

Tilsvarende får forslaget ingen umiddelbare økonomiske virkninger for kommunerne for indkomståret 2024, da det ikke indgår i det statsgaranterede udskrivningsgrundlag for 2024. I den forbindelse vil der, for så vidt angår indkomstskatterne for de kommuner, der vælger at selvbudgettere deres udskrivningsgrundlag i 2024, ske en neutralisering af lovens virkning med afregning af de kommunale skatter vedrørende indkomståret 2024 i 2027.

Tabel 1. Provenumæssige konsekvenser af forhøjelse af personfradraget for personer under 18 år

Mio. kr. (2023-niveau)						Finansår	
	2023	2024	2025	2030	Varigt	2023	2024
Umiddelbar virkning	-55	-55	-55	-55	-55	0	-85
Virkning efter tilbageløb	-40	-40	-40	-40	-40	-	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	-35	-35	-35	-35	-35	-	-
Umiddelbar virkning for kommuneskatten	-35	-35	-35	-35	-	-	-

Lovforslagets øvrige elementer skønnes ikke at have nævneværdige økonomiske konsekvenser for det offentlige.

3.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes isoleret set at medføre implementeringskonsekvenser i form af administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på 1,8 mio. kr., heraf 0,4 mio. kr. i 2023 og 1,2 mio. kr. i 2024, til vejledning, hertil kommer 0,2 mio. kr. i 2024-2032 vedrører systemtilpasninger.

Lovforslaget vurderes ikke at have konsekvenser for kommuner og regioner.

Lovforslaget er udarbejdet i overensstemmelse med principperne for digitaliseringsklar lovgivning. Det kan særligt fremhæves, at princip nr. 1 om enkle og klare regler er iagttaget med forslaget om faste tidsfrister for, hvornår en overførsel fra pensionsordning til en nyoprettet ordning skal være gennemført for at bevare en lavere aldersgrænse for udbetaling. Det vil i høj grad lette regelefterlevelsen for pensionsudbyderne.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes at medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere. Lovforslaget vurderes ikke at have øvrige økonomiske konsekvenser.

Lovforslaget vurderes ikke at påvirke virksomhedernes eller iværksætternes innovationsmuligheder.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes at have positive administrative konsekvenser for borgerne. Borgerne vil efter det foreslåede få klarhed om de smidige regler for, hvordan de kan tilpasse deres pensionsportefølje til deres livssituation, f.eks. i forbindelse med jobskifte, uden samtidig at skulle opveje fordelene derved med ulemperne ved eventuelt at skulle opgive en ret til lavere aldersgrænse for udbetaling for vedkommendes eksisterende pensionsprodukter.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 30. juni 2023 til den 17. august 2023 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F, Advokatsamfundet, Akademikerne, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, CEPOS, Cevea, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Metal, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Regioner, Datatilsynet, DI, Digitaliseringsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen – Område for Bedre Regulering, FH – Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Finansforbundet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finanstilsynet, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, FSR – danske revisorer, ISOBRO, Justitia, KL, Kraka, Landbrug & Fødevarer, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Retssikkerhedssekretariatet, SEGES, Skatteankestyrelsen, SRF Skattefaglig Forening, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og Ældre Sagen.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat,	Ingen	Lovforslaget skønnes samlet set at medføre et mindreprovenu på ca. 55 mio. kr. årligt i umiddelbar virkning

kommuner og regioner		og ca. 35 mio. kr. årligt efter tilbage- løb og adfærd.
Implementerings- konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vurderes isoleret set at medføre implementeringskonsekvenser i form af administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på 1,8 mio. kr., heraf 0,4 mio. kr. i 2023 og 1,2 mio. kr. i 2024, til vejledning, her- til kommer 0,2 mio. kr. i 2024-2032 vedrører systemtilpasninger. Lovforslaget vurderes ikke at have konsekvenser for kommuner og regioner.
Økonomiske kon- sekvenser for er- hvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Lovforslaget vurderes at medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.
Administrative konsekvenser for borgerne	Lovforslaget vurderes at have positive administrative konsekvenser for borgerne. Borgerne vil efter det foreslåede få klarhed om de smidige regler for, hvordan de kan tilpasse deres pensionsportefølje til deres livssituation, f.eks. i forbindelse med jobskifte, uden samtidig at skulle opveje fordelene derved med ulemperne ved i eventuelt at skulle opgive en ret til lavere aldersgrænse for udbetaling for vedkommendes eksisterende pensionsprodukter.	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og natur- mæssige konse- kvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU- retten	Ingen	

Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X
---	----	--------------

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

For begrænset skattepligtige personer m.v. beregnes en skat svarende til kommunal indkomstskat af den skattepligtige almindelige indkomst. Skatten svares med den gennemsnitlige samlede kommunale udskrivningsprocent for det pågældende kalenderår nedrundet til nærmeste hele procent. Det følger af personskattelovens § 8 c, stk. 1. Skatten efter § 8 c er en del af indkomstskatten til staten.

I tilfælde, hvor der i medfør af personskattelovens § 10, stk. 5, skal ske nedsættelse af de beregnede skatter under anvendelse af personfradrag, nedsættes skatten svarende til den kommunale indkomstskat under anvendelse af samme personfradrag. Det følger af personskattelovens § 8 c, stk. 2.

Det foreslås at ændre personskattelovens § 8 c, stk. 2, så »§ 10, stk. 5« ændres til: »§ 10, stk. 4«.

Det vil medføre, at henvisningen til personskattelovens § 10, stk. 5, ændres til en henvisning til personskattelovens § 10, stk. 4.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at § 10, stk. 2, foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Ændringen har ingen materiel betydning.

Til nr. 2

For fuldt skattepligtige personer udgør personfradragets grundbeløb 42.000 kr. (2010-niveau). For indkomståret 2019 udgør grundbeløbet 41.300 kr. (2010-niveau). For indkomståret 2020 udgør grundbeløbet 40.600 kr. (2010-niveau). For indkomståret 2021 udgør grundbeløbet 39.900 kr. (2010-niveau). For indkomståret 2022 og efterfølgende indkomstår udgør grundbeløbet 39.350 kr. (2010-niveau). Det følger af personskattelovens § 10, stk. 1. I 2023 udgør personfradraget 48.000 kr.

Det følger dog af personskattelovens § 10, stk. 2, at personfradraget for personer, som ved indkomstårets udløb ikke er fyldt 18 år og ikke har indgået ægteskab, udgør et grundbeløb på 31.500 kr. (2010-niveau), svarende til 38.400 kr. i 2023.

Det foreslås at ophæve § 10, stk. 1 og 2, og i stedet indsætte et § 10, stk. 1, hvorefter personfradraget for her i landet fuldt skattepligtige personer udgør et grundbeløb på 39.350 kr. (2010-niveau).

Det foreslåede vil betyde, at personfradraget vil blive ens for alle, uanset alder. Også personer under 18 år vil herefter blive berettiget til et personfradrag på 48.000 kr. i 2023, jf. lovforslagets § 7, stk. 2, hvorefter de nævnte ændringer foreslås at skulle have virkning fra og med indkomståret 2023.

Forhøjelsen af personfradraget for personer under 18 år vil have en implementeringstid til systemtilpasninger i Skatteforvaltningen på 8-10 uger for forskudsopgørelsen og 3 måneder for årsopgørelsen. Det betyder for indkomståret 2023, at forhøjelsen af personfradraget for personer under 18 år ikke vil fremgå af de pågældende forskudsopgørelser for 2023 og således tidligst vil fremgå af årsopgørelsen for 2023.

For indkomståret 2024 vil forhøjelsen ligeledes tidligst kunne komme i forskudssystemet ca. 8-10 uger efter lovens ikrafttræden den 1. januar 2024, hvorefter borgeren selv vil kunne gå ind og rette forskudsopgørelsen. Det er ikke muligt automatisk at udstede nye frikort midt i indkomståret, da forskudssystemet ikke registrerer, hvor meget der er brugt på frikortet, inden forhøjelsen af personfradraget slår igennem i systemet. Hvis borgeren retter forskudsopgørelsen, skal beløb, der er brugt på frikortet, inden forhøjelsen slår igennem på forskudsopgørelsen, derfor fratrækkes på forskudsopgørelsen af borgeren selv. Hvis beløb brugt på frikortet ikke fratrækkes, kan det nye frikort blive for stort og dermed øge risikoen for restskat.

Hvis ikke forskudsopgørelsen rettes af borgeren, vil forhøjelsen først slå igennem på årsopgørelsen 2024 som en overskydende skat eller en reduktion i en eventuel restskat.

Til nr. 3 og 4

For personer, som har valgt beskatning efter kildeskattelovens §§ 48 E og 48 F, dvs. efter den såkaldte forskerskatteordning, finder reglerne i personskattelovens § 10, stk. 1 og 2, ikke anvendelse ved beregningen af forskerskatten. Det følger af personskattelovens § 10, stk. 4, 1. pkt.

For de nævnte personer finder heller ikke reglen i personskattelovens § 10, stk. 3, anvendelse for personfradrag, der tilkommer de pågældende. Af § 10, stk. 3, følger, at i det omfang en gift person, der er samlevende med ægtefællen ved indkomstårets udløb, ikke kan udnytte skatteværdien af personfradraget, benyttes den ikke udnyttede del af skatteværdien til nedsættelse af den anden ægtefælles skatter.

For begrænset skattepligtige personer, hvis indkomstansættelse omfatter en periode på 1 år, nedsættes de beregnede skatter med skatteværdien af personfradrag efter personskattelovens § 10, stk. 1 og 2, men kun i det omfang de skattepligtige indtægter er omfattet af kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1 og 9-13, eller stk. 2, 1-3. pkt. Det følger af personskattelovens § 10, stk. 5, 1. pkt. Det er således ikke alle begrænset skattepligtige indtægter, der berettiger til personfradrag i skatten heraf.

Det følger derudover af personskattelovens § 10, stk. 6, 1. pkt., at begrænset skattepligtige personer, hvis indkomstansættelse omfatter en kortere periode end 1 år, kan vælge at få de beregnede skatter nedsat med skatteværdien af et personfradrag efter reglerne i stk. 1 og 2, hvis de skattepligtige indtægter er omfattet af kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1 og 9-13, eller stk. 2, 1-3. pkt.

I personskattelovens § 10, stk. 4, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., stk. 5, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., og stk. 6, 1. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., foreslås det at ændre »stk. 1 og 2« til: »stk. 1«.

Det foreslås endvidere i personskattelovens § 10, stk. 4, 2. pkt., der bliver til stk. 3, 2. pkt., at ændre »stk. 3« til: »stk. 2«.

Der er tale om konsekvensændringer som følge af, at § 10, stk. 2, foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Ændringerne har ingen materiel betydning.

Til nr. 5

Af personskattelovens § 14, stk. 3, følger, at for personer omfattet af personskattelovens § 10, stk. 6, dvs. begrænset skattepligtige personer, hvis indkomstansættelse omfatter en kortere periode end 1 år, omregnes såvel den skattepligtige indkomst som den personlige indkomst og kapitalindkomsten for det år, hvor den begrænsede skattepligt indtræder eller ophører, således at beløbene kommer til at svare til et helt års indkomster. På grundlag af de opgjorte helårsindkomster beregnes helårsskat efter personskattelovens §§ 6-9. Den beregnede helårsskat nedsættes efter forholdet mellem delårsbeløbene og helårsbeløbene.

Der er tale om såkaldt helårsumregning af delårsindkomst, og reglen følger principperne for helårsumregning ved indtræden af og ophør af fuld skattepligt, jf. personskattelovens § 14, stk. 1 og 2. Hvis en person bliver fuldt skattepligtig, eller hvis en person ophører med at være fuldt skattepligtig, jf. kildeskattelovens § 1, omregnes både den skattepligtige indkomst, den personlige indkomst og kapitalindkomsten for det år, hvor skattepligten indtræder eller ophører, således at beløbene kommer til at svare til et helt års indkomster.

Det foreslås at ændre henvisningen i personskattelovens § 14, stk. 3, 1. pkt., til personskattelovens § 10, stk. 6, til en henvisning til personskattelovens § 10, stk. 5

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at § 10, stk. 2, foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Til § 2

Til nr. 1

Som betingelse for, at en pensionsordning med løbende udbetalinger er omfattet af pensionsbeskatningslovens regler om fradragsret m.v., skal pensionsordningen gå ud på at sikre pension i form af løbende ydelser, der bortfalder ved den pensionsberettigedes død, jf. pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 1.

En pensionsordning med løbende udbetalinger, som udbetales af en pensionskasse eller et forsikrings-selskab, kan ud over alderspension til pensionsopspareren selv (livrente) bl.a. bestå af en ophørende alderspension, jf. pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 1, nr. 4, litra a og b.

Det gælder som betingelse for begge typer, at udbetalingerne tidligst begynder på det tidspunkt, hvor pensionsudbetalingsalderen nås, medmindre lavere aldersgrænse er godkendt af Skatterådet.

Det foreslås i pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 1, nr. 4, litra a og b, at indsætte »jf. dog § 17 B,« efter »hvor pensionsudbetalingsalderen nås,«.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 4, hvor det foreslås at indsætte et § 17 B i pensionsbeskatningsloven, som vil modificere tidspunktet, hvorfra udbetalingen kan påbegyndes, idet der derved foreslås fastsat nærmere regler for aldersgrænsen for udbetaling for pensionsordninger, som pensionsopspareren opretter i samme pensionsinstitut som vedkommende har sine eksisterende pensionsordninger i.

Virkningen af forslaget vil dermed være, at alderspensioner (livrenter) og ophørende alderspensioner i de nævnte tilfælde vil kunne påbegyndes udbetalt tidligere, end hvad pensionsudbetalingsalderen ellers tilsiger, jf. pensionsbeskatningslovens § 1 a.

Til nr. 2 og 3

Efter gældende ret kan ratepensioner og kapitalpensioner som udgangspunkt tidligst påbegyndes udbetalt på det tidspunkt, hvor pensionsopspareren når pensionsudbetalingsalderen. Det gælder både rate- og

kapitalforsikringer i forsikringsselskaber og pensionskasser, jf. pensionsbeskatningslovens §§ 8 og 10, og rate- og kapitalopsparinger i pengeinstitutter, jf. pensionsbeskatningslovens §§ 11 A og 12.

Det foreslås at indsætte »jf. dog § 17 B,« i henholdsvis pensionsbeskatningslovens § 8, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., og § 10, stk. 1, nr. 3, 1. pkt., efter »hvor den forsikrede når pensionsudbetalingsalderen,« og i pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 1, nr. 4, 2. pkt., og § 12, stk. 1, nr. 3, 1. pkt., efter »hvor kontohaveren når pensionsudbetalingsalderen,«.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 4, hvor det foreslås at indsætte et § 17 B i pensionsbeskatningsloven, som vil modificere tidspunktet, hvorfra udbetalingen kan påbegyndes, idet der derved fastsættes nærmere regler for aldersgrænsen for udbetaling for pensionsordninger, som pensionsopspareren opretter i samme pensionsinstitut, som vedkommende har sine eksisterende pensionsordninger i.

Virkingen af forslaget vil dermed være, at nyoprettede rate- og kapitalpensioner i visse tilfælde kan påbegyndes udbetalt tidligere, end hvad pensionsudbetalingsalderen ellers tilsiger, jf. pensionsbeskatningslovens § 1 a.

Til nr. 4

Efter gældende ret får en nyoprettet pensionsordning en aldersgrænse for udbetaling, som svarer til pensionsopsparerens pensionsudbetalingsalder, jf. pensionsbeskatningslovens § 1 a. Det er som hovedregel 3 år før folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension. Det bemærkes dog, at Skatterådet for særlige virksomheder og medarbejdergrupper kan have godkendt en lavere pensionsudbetalingsalder.

En nyoprettet pensionsordning får en lavere aldersgrænse for udbetaling end pensionsudbetalingsalderen, hvis der er tale om en ordning, der oprettes i forbindelse med en skattefri overførsel efter pensionsbeskatningslovens §§ 41 eller 41 A, hvorved en lavere aldersgrænse for udbetaling fra den afgivende ordning opretholdes for den nyoprettede, modtagende ordning, jf. § 42 A.

Eksempelvis kan en ratepension med en aldersgrænse for udbetaling på 60 år således omlægges til en pensionsordning med løbende udbetalinger med samme aldersgrænse for udbetaling, jf. pensionsbeskatningslovens § 42 A, 1. pkt., jf. § 41, stk. 1, nr. 2.

Det betyder således også, at en aldersopsparing, som er oprettet ved konvertering af en kapitalpension, jf. pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, med en aldersgrænse for udbetaling på 60 år, kan udbetales ved alder 60. Der kan ligeledes ske udbetaling ved alder 60, hvis der sker skattefri overførsel af en aldersopsparing med en aldersgrænse for udbetaling på 60 år til en nyoprettet aldersopsparing, jf. pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 1. Det bemærkes i øvrigt, at disse regler gælder på samme måde for aldersopsparing i pengeinstitutter, aldersforsikring i forsikringsselskaber og pensionskasser og supplerende engangssum i pensionskasser.

Derimod fremgår det ikke direkte af reglerne, at en lavere aldersgrænse for udbetaling opretholdes eksempelvis for en aldersopsparing, der oprettes i tilknytning til eksempelvis en pensionsordning med løbende udbetalinger med lavere aldersgrænse for udbetaling. Det samme gælder en ratepension, der oprettes i tilknytning til en pensionsordning med løbende udbetalinger med lavere aldersgrænse for udbetaling. Det bemærkes i den forbindelse, at det i mange overenskomster er en del af overenskomstgrundlaget, at den månedlige indbetaling til livsvarig livrente helt eller delvist kan omlægges til ratepension eller aldersopsparing.

Det foreslås i pensionsbeskatningslovens § 17 B, 1. pkt., at uanset pensionsopsparerens pensionsudbetalingsalder, jf. § 1 a, har en nyoprettet pensionsordning samme aldersgrænse for udbetaling som den af pensionsopsparerens eksisterende pensionsordninger i samme pensionsinstitut, der har den laveste alders-

grænse for udbetaling jf. dog 2. pkt. Som 2. pkt. foreslås det, at hvis den nyoprettede pensionsordning indgår som en selvstændig ordning under en eksisterende pensionsordning, har den nyoprettede pensionsordning samme aldersgrænse for udbetaling som den af de øvrige selvstændige pensionsordninger under den eksisterende pensionsordning, der har den laveste aldersgrænse for udbetaling.

Det foreslåede vil tydeliggøre, at uanset pensionsopsparerens pensionsudbetalingsalder, har eksempelvis en aldersopsparring, der oprettes i tilknytning til en pensionsordning med løbende udbetalinger med lavere aldersgrænse for udbetaling, samme aldersgrænse for udbetaling som denne.

Det betyder dog også, at en ny pensionsordning, der vil indgå som en selvstændig ordning under en eksisterende pensionsordning med en eller flere selvstændige ordninger, opnår samme aldersgrænse for udbetaling som denne eller disse, uagtet at pensionsopsparerens har andre pensionsordninger i samme pensionsinstitut med en lavere aldersgrænse for udbetaling end ordningerne under den eller de nævnte pensionsordninger under den eksisterende ordning.

Med andre ord vil en pensionsordning, der vil indgå i en kombineret pensionsordning med en eller flere eksisterende pensionsordninger, alene opnå samme aldersgrænse for udbetaling, som den eller de eksisterende ordninger har i den kombinerede pensionsordning.

Indgår den nye ordning i en kombineret pensionsordning med flere eksisterende pensionsordninger, der undtagelsesvist måtte have forskellige aldersgrænser for udbetaling, vil den nye ordning opnå samme aldersgrænse for udbetaling som den af de eksisterende ordninger i den kombinerede ordninger, der har den laveste aldersgrænse for udbetaling.

Efter det foreslåede vil det være en betingelse for, at den nyoprettede pensionsordning kan få en lavere aldersgrænse for udbetaling end pensionsopsparerens pensionsudbetalingsalder, jf. pensionsbeskatningslovens § 1 a, at pensionsopsparerens ejer en pensionsordning i samme pensionsinstitut. Det indebærer, at det ikke vil være tilstrækkeligt, at pensionsopsparerens modtager udbetalinger fra en ægtefælle-/samlever- eller børnepension i samme pensionsinstitut.

Med det foreslåede tydeliggøres, at nyoprettede pensionsordninger ikke kun i forbindelse med overførsler af midler kan oprettes med en lavere aldersgrænse for udbetaling end pensionsudbetalingsalderen. Pensionsopsparerens vil dermed i højere grad kunne tilpasse deres pensionsportefølje inden for samme institut og indbetale på en nyoprettet ordning uden at give køb på en lavere aldersgrænse for udbetaling.

Adgangen til at nyoprette pensionsordninger med samme lavere aldersgrænse for udbetaling omfatter også den situation, hvor den eksisterende ordning har opretholdt en lavere aldersgrænse for udbetaling fra en tidligere oprettet pensionsordning i kraft af pensionsbeskatningslovens § 42 A. Det gælder, uanset om aldersgrænsen for udbetaling er opretholdt i forbindelse med en overførsel m.v. efter pensionsbeskatningslovens §§ 41 eller 41 A, eller efter den foreslåede regel i pensionsbeskatningslovens § 42 A, stk. 3, jf. lovforslagets § 2, nr. 9, hvorefter aldersgrænse for udbetaling foreslås også at skulle kunne opretholdes ved overførsel af pensionsmidler fra pensionsordninger med løbende udbetalinger til pengeinstitutordninger.

Til nr. 5

Det følger af pensionsbeskatningslovens § 22 E, at beløb, der er indbetalt til en pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparring, aldersforsikring, aldersopsparring eller supplerende engangssum, senest 30 dage efter indbetalingen, dog senest den 19. januar i det følgende kalenderår, helt eller delvist kan tilbagebetales til indbetaleren. Det tilbagebetalte beløb betragtes hverken som en

indbetaling eller en afgiftspligtig udbetaling. Der kan ikke afgiftsfrit tilbagebetales et større beløb, end hvad der er indbetalt.

Efter gældende ret kan beløb, der fejlagtigt er indbetalt til en pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, senest 3 år efter indbetalingen tilbagebetales til indbetaleren, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling fra pensionsordningen og med den virkning, at det fejlagtigt indbetalte beløb ikke anses som en indbetaling. Der kan ikke afgiftsfrit tilbagebetales et større beløb, end hvad der er indbetalt. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 22 F.

Efter pensionsbeskatningsloven er det en grundlæggende betingelse for skattebegunstigelse af en pensionsordning efter lovens regler, at pensionsopspareren er ejer af pensionsordningen. Det gælder også arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger, hvor det er en betingelse, at lønmodtageren er ejer af pensionsordningen. Uanset denne betingelse kan arbejdsgiveren dog tage en række forbehold, hvorefter der i visse tilfælde vil kunne ske udbetaling til arbejdsgiveren fra lønmodtagerens pensionsordning. Der kan eksempelvis tages forbehold om, at en invalidepension skal tilfalde arbejdsgiveren for de måneder, i hvilke lønmodtageren modtager sin hidtidige løn. De mulige forbehold er oplistet i pensionsbeskatningslovens § 17.

Beløb, der er tilfaldet arbejdsgiveren som følge af en række af disse forbehold, skal medregnes ved opgørelsen af arbejdsgiverens skattepligtige indkomst og til virksomhedens overskud, når arbejdsgiveren tidligere har fratrukket sine indbetalinger til ordningen. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 24, som i forbindelse med indsættelsen i pensionsbeskatningsloven af § 22 F ved lov nr. 2610 af 28. december 2021 blev ændret, således at den også omfatter beløb, der tilbagebetales til arbejdsgiveren efter pensionsbeskatningslovens § 22 F. Ved indsættelsen i pensionsbeskatningsloven af § 22 E ved lov nr. 2197 af 29. december 2020 blev en tilsvarende henvisning til § 22 E ikke indsat i pensionsbeskatningslovens § 24, men tilbagebetalingen vil uagtet dette dog være skattepligtig efter statsskattelovens § 4.

Efter pensionsbeskatningslovens §§ 22 E og 22 F kan der dog ikke afgiftsfrit tilbagebetales et større beløb, end hvad der er indbetalt. Med andre ord er et overskydende beløb afgiftspligtigt for modtageren. Det gælder også, hvis modtageren er en arbejdsgiver, som umiddelbart dog altså også er skattepligtig af hele tilbagebetalingen efter statsskattelovens § 4 for så vidt angår tilbagebetaling efter pensionsbeskatningslovens § 22 E og efter pensionsbeskatningslovens § 24 for så vidt angår tilbagebetaling efter pensionsbeskatningslovens § 22 F, herunder i begge tilfælde også den afgiftspligtige del.

Det foreslås i pensionsbeskatningslovens § 24 at ændre »tilbagebetaling efter« til »afgiftsfri tilbagebetaling efter § 22 E eller«.

Dermed sikres det, at det alene er den del af det tilbagebetalte beløb, der er afgiftsfri, der er skattepligtig for arbejdsgiveren, hvad end det sker i forbindelse med en tilbagebetaling efter §§ 22 E eller efter 22 F.

Samlet set betyder det, at afgiftsfri tilbagebetalinger til arbejdsgiver efter pensionsbeskatningslovens §§ 22 E og 22 F vil være skattepligtige for arbejdsgiveren, mens den del af tilbagebetalte beløb, der måtte overstige, hvad der er indbetalt, vil være afgiftspligtig for arbejdsgiveren efter henholdsvis §§ 22 E og 22 F, modsætningsvist.

Når afgiftspligten indtræder, vil det fortsat være det pågældende forsikringsselskab, pensionskasse eller bank m.v., som skal tilbageholde afgiften og indbetale den til statskassen inden 3 hverdage (bankdage) efter, at forsikringsselskabet m.v. har udbetalt det afgiftspligtige beløb, jf. pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 1, 3. pkt.

Til nr. 6

Førtidige udbetalinger fra livrenter og ophørende alderspensioner pålægges som udgangspunkt en afgift på 60 pct. af det udbetalte beløb, jf. pensionsbeskatningslovens § 29, stk. 1, 1. pkt.

Mindre arbejdsgiveradministrerede livrenter kan dog konverteres til en engangsudbetaling, hvoraf der kun betales en afgift på 40 pct., såfremt de løbende ydelser, der i henhold til pensionsaftalen ville tilkomme forsikringens ejer eller medlemmet af pensionskassen på udbetalingstidspunktet, ikke kan overstige et grundbeløb på 11.900 kr. (2023-niveau). Det er en betingelse, at udbetalingen sker efter, at den forsikrede eller medlemmet har nået pensionsudbetalingsalderen, medmindre lavere aldersgrænse er godkendt af Skatterådet, eller den forsikrede er tildelt invalidepension, jf. pensionsbeskatningslovens § 29, stk. 4.

Det foreslås i pensionsbeskatningslovens § 29, stk. 4, efter »at den forsikrede eller medlemmet har nået pensionsudbetalingsalderen,« at indsætte »jf. dog § 17 B,«.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 4, hvor det foreslås at indsætte et § 17 B i pensionsbeskatningsloven, som vil modificere tidspunktet, hvorfra udbetalingen kan påbegyndes, idet der derved foreslås fastsat nærmere regler for aldersgrænsen for udbetaling for nyoprettede pensionsordninger i samme pensionsinstitut som pensionsopsparerens eksisterende pensionsordninger.

Virkningen af forslaget vil dermed være, at de omfattede engangsudbetalinger af de nævnte forsikringer og pensionsordninger i pensionskasser i de nævnte tilfælde vil kunne ske til en afgift på 40 pct. på et tidligere tidspunkt, end hvad pensionsudbetalingsalderen tilsiger, jf. pensionsbeskatningslovens § 1 a.

Til nr. 7

Udbetalinger af supplerende engangssummer fra pensionskasser er skatte- og afgiftsfri. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 29 A, stk. 1, 3. pkt. Dog er udbetalinger af supplerende engangssummer, der ikke sker i overensstemmelse med udbetalingsvilkårene, dvs. først og fremmest ved udbetaling før pensionsudbetalingsalderen er opnået, afgiftspligtige med 20 pct. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 29, stk. 1, 6. pkt.

De supplerende engangssummer behandles således på samme måde som aldersforsikringer i livsforsikringsselskaber og pensionskasser og som aldersopsparinger i pengeinstitutter.

Det foreslås i pensionsbeskatningslovens § 29 A, stk. 1, 3. pkt., efter »de nævnte pensionskasser« at indsætte »i overensstemmelse med udbetalingsvilkårene«.

Dermed præciseres det, at det kun er udbetalinger af supplerende engangssummer fra pensionskasser i overensstemmelse med udbetalingsvilkårene, der er skatte- og afgiftsfri, idet udbetalinger af supplerende engangssummer, der ikke er i overensstemmelse med udbetalingsvilkårene, skal behandles efter pensionsbeskatningslovens § 29, stk. 1, 6. pkt.

Til nr. 8

Efter reglerne i pensionsbeskatningslovens § 29 A, stk. 1, skal der ved udbetalinger af supplerende engangsydelser fra en pensionskasse betales en afgift på 40 pct. af de udbetalte beløb, hvis udbetalingen sker efter, at medlemmet har nået pensionsudbetalingsalderen, medmindre lavere aldersgrænse er godkendt af Skatterådet, eller efter medlemmet er tildelt invalidepension, eller efter, at der er indtrådt en livstruende sygdom hos medlemmet.

Af reglerne i pensionsbeskatningslovens § 29 A, stk. 1, følger desuden, at udbetaling af supplerende engangssummer fra en pensionskasse er skatte- og afgiftsfri, hvis udbetalingen sker efter, at medlemmet

har nået pensionsudbetalingsalderen, medmindre lavere aldersgrænse er godkendt af Skatterådet, eller efter medlemmet er tildelt invalidepension, eller efter, at der er indtrådt en livstruende sygdom hos medlemmet.

Det foreslås i pensionsbeskatningslovens § 29 A, stk. 1, 5. pkt., efter »medlemmet har nået pensionsudbetalingsalderen,« at indsætte »jf. dog § 17 B,«.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 4, hvor det foreslås at indsætte et § 17 B i pensionsbeskatningsloven, som vil modificere tidspunktet, hvor udbetalingen kan påbegyndes, idet der derved foreslås fastsat nærmere regler for aldersgrænsen for udbetaling for nyoprettede pensionsordninger i samme pensionsinstitut som pensionsopsparerens eksisterende pensionsordninger.

Virkningen af forslaget vil dermed være, at udbetalinger af supplerende engangsydelser i visse tilfælde vil kunne ske til en afgift på 40 pct. på et tidligere tidspunkt end pensionsudbetalingsalderen tilsiger, jf. pensionsbeskatningslovens § 1 a. Supplerende engangssummer vil tilsvarende i visse tilfælde kunne udbetales skatte- og afgiftsfrit på et tidligere tidspunkt, end pensionsudbetalingsalderen tilsiger.

Til nr. 9

Efter pensionsbeskatningslovens § 42 A, 1. pkt., opretholdes en pensionsordnings aldersgrænse for udbetaling, når ordningen helt eller delvist overføres skattefrit, jf. pensionsbeskatningslovens §§ 41 eller 41 A, til en nyoprettet ordning for samme person eller en ægtefælle efter udlodning i medfør af pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 2. Aldersgrænsen for udbetaling opretholdes i øvrigt også, hvis den skattefri overførsel sker til en bestående ordning med samme aldersgrænse for udbetaling, jf. pensionsbeskatningslovens § 42 A, 2. pkt.

Reglerne i § 41 omhandler skattefri overførsel af en hel eller en del af en ordning til anden bestående eller nyoprettet ordning for samme person eller en ægtefælle efter udlodning til denne i forbindelse med skilsmisse m.v.

Der er tale om en overførsel til en nyoprettet ordning, når der faktisk sker overførsel af et beløb til en ordning, der er oprettet som led i aftalen om overførsel af en bestående ordning. Det er således en forudsætning for at være omfattet af reglerne for skattefri overførsler efter pensionsbeskatningslovens §§ 41 eller 41 A, at der er tale om en overførsel af pensionsmidler i form af et positivt beløb. Som følge heraf er det således ikke muligt med skattemæssig virkning at overføre en ”tom” pensionsordning efter disse bestemmelser. Det gælder, uanset om der aldrig har været indbetalt på ordningen eller et tidligere indestående er blevet brugt op til betaling af omkostninger m.v. Det er derfor heller ikke muligt efter pensionsbeskatningslovens § 42 A at videreføre en lavere aldersgrænse for udbetaling fra en ”tom” bestående pensionsordning til en nyoprettet pensionsordning.

Det positive beløb kan f.eks. hidrøre fra en indbetaling til den afgivende pensionsordning inden overførslen til den modtagende pensionsordning. Det positive beløb kan også udgøres af negativ pensionsafkastskat efter pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 1, der ved den afgivende pensionsordnings ophør ville kunne udbetales til ordningen efter pensionsafkastbeskatningslovens § 25, stk. 1, når den negative pensionsafkastskat videreføres på den modtagende pensionsordning efter pensionsafkastbeskatningslovens § 25, stk. 2. En lavere aldersgrænse for udbetaling kan i begge situationer videreføres til en nyoprettet pensionsordning efter pensionsbeskatningslovens § 42 A, 1. pkt.

Ved anvendelse af pensionsbeskatningslovens § 42 A lægges der endvidere vægt på, at indbetalingerne i den nyoprettede ordning afløser indbetalingerne i den bestående ordning. Der kan derfor ikke være tale om en overførsel, hvis der er to samtidige indbetalingsforløb i ordningerne, men en ordning kan anses for

nyoprettet, selv om der sker indbetalinger i perioden mellem oprettelsen og den faktiske, hele eller delvise overførsel af den bestående ordning, og selv om indbetalingerne i den nyoprettede ordning afviger fra de hidtidige indbetalinger i den bestående ordning.

At overførslen skal ske skattefrit, jf. pensionsbeskatningslovens §§ 41 eller 41 A, for at opretholde aldersgrænsen for udbetaling, jf. § 42 A, indebærer bl.a., at aldersgrænsen for udbetaling efter gældende ret ikke opretholdes ved overførsel af pensionsmidler fra en pensionsordning med løbende udbetalinger (livrente) til en pengeinstitutordning. Det skyldes, at der ikke kan ske skattefri overførsel af en pensionsordning med løbende udbetalinger til hverken ratepension eller aldersopsparing, som er de skattebegünstigede pensionsprodukter, som pengeinstitutter kan udbyde.

At overførslen skal ske skattefrit, jf. §§ 41 eller 41 A, indebærer umiddelbart også, at en lavere aldersgrænse for udbetaling ikke nødvendigvis opretholdes for samtlige pensionsformer i en nyoprettet, kombineret pensionsordning. En kombineret pensionsordning, som indeholder flere forsikringsprodukter, konti m.v., der hver især opfylder kravene til en bestemt pensionsform i pensionsbeskatningsloven, anses hver for sig som en selvstændig pensionsordning i pensionsbeskatningslovens forstand. En kombineret pensionsordning behandles derfor som en flerhed af selvstændige pensionsordninger, uanset om de er indeholdt i samme aftalegrundlag.

Hvis den kombinerede pensionsordning indeholder en pensionstype, hvortil der i den givne situation ikke kan overføres midler skattefrit, kan en lavere aldersgrænse for udbetaling for denne del af pensionsproduktet ikke umiddelbart medtages fra de overførte midler efter de beskrevne regler. Kun for de dele af pensionsproduktet, hvortil der i den givne situation kan overføres midler skattefrit, opretholdes aldersgrænsen for udbetaling umiddelbart, forudsat betingelserne i § 42 A i øvrigt er opfyldt.

Det kan eksemplificeres med en situation, hvor der overføres pensionsmidler fra en ratepension til en nyoprettet, kombineret pensionsordning, der består af en aldersopsparing og en pensionsordning med løbende udbetalinger. Ratepensionsmidlerne kan således umiddelbart kun skattefrit tilgå den del af den kombinerede pensionsordning, som består af pensionsordningen med løbende udbetalinger, jf. pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 1, nr. 2, hvorefter der skattefrit kan ske overførsel fra en ratepension til en pensionsordning med løbende udbetalinger. Ratepensionsmidlerne kan derimod ikke skattefrit overføres til den del af den kombinerede pensionsordning, der består af aldersforsikringen, og derfor ikke umiddelbart give anledning til, at aldersforsikringen vil kunne udbetales fra samme tidspunkt som ratepensionen. Dermed kan aldersgrænsen for udbetaling fra den afgivende rateopsparing umiddelbart kun opretholdes med virkning for den modtagende pensionsordning med løbende udbetalinger, jf. pensionsbeskatningslovens § 42 A, 1. pkt.

Et andet eksempel kan være, at der overføres pensionsmidler fra en aldersopsparing til en nyoprettet, kombineret pensionsordning, der består af en aldersopsparing og en pensionsordning med løbende udbetalinger. Pensionsmidlerne kan således kun skattefrit tilgå aldersopsparingen, jf. pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 1, da der ikke er hjemmel i §§ 41 eller 41 A til skattefrit at overføre pensionsmidler fra en aldersopsparing til en pensionsordning med løbende udbetalinger. Dermed kan aldersgrænsen for udbetaling fra den afgivende aldersopsparing umiddelbart kun opretholdes med virkning for den del af den kombinerede ordning, der består af aldersopsparing, jf. pensionsbeskatningslovens § 42 A, 1. pkt.

Hvis aldersopsparingen er en konverteret kapitalpension, jf. pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, er det aldersgrænsen for udbetaling for den oprindelige kapitalpension, der kan opretholdes med virkning for aldersopsparingen, jf. § 42 A, 1. pkt. Det fremgik af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2011-12, A, L 196 som fremsat, side 26f, at: »Med den foreslåede henvisning i pensionsbeskatningslovens § 42 A til pensionsbeskatningslovens § 41 A, sikres det, at ved overførsel

eller konvertering af en eksisterende kapitalpension til en aldersopsparing eller aldersforsikring samt ved overførsel eller konvertering af en supplerende engangsydelse til en supplerende engangssum opretholdes de aldersgrænser, der gælder for udbetaling af den eksisterende ordning, for aldersopsparingen eller aldersforsikringen, henholdsvis den supplerende engangssum. Hvis en sådan aldersgrænse er bibeholdt efter den nævnte regel, sikres det med forslaget desuden, at denne aldersgrænse bibeholdes ved en senere overførsel af aldersforsikringen mv. til en anden aldersforsikring mv.«

I den forbindelse bemærkes, at konverteringen af en kapitalpension med lav aldersgrænse for udbetaling på den ene side betyder, at produktet af konverteringen, nemlig aldersopsparingen, bibeholder den lave aldersgrænse for udbetaling, men at denne aldersgrænse for udbetaling på den anden side ikke umiddelbart vil kunne overføres til andre pensionstyper end aldersopsparing, det vil sige ikke til kapitalpension, ratepension og livsvarig livrente.

Derimod kan en kapitalpension – der endnu ikke måtte være blevet konverteret til en aldersopsparing – skattefrit overføres både til en anden kapitalpension, til en ratepension og til en livsvarig livrente, ligesom den vil kunne overføres til en nyoprettet, kombineret pensionsordning, der består af en pensionsordning med løbende udbetalinger, en rateforsikring og en aldersforsikring. I alle disse tilfælde opretholdes aldersgrænsen for udbetaling fra den afgivende kapitalpension dermed med virkning for de modtagende pensionsordninger, jf. pensionsbeskatningslovens § 42 A, 1. pkt.

Reglen om opretholdelse af aldersgrænse for udbetaling ved overførsel er i øvrigt blevet praktiseret sådan, at en lavere pensionsudbetalingsalder opretholdes ved overførsel i medfør af pensionsbranchens ”Jobskifteaftale”. Jobskifteaftalen finder anvendelse ved overførsel af arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger som følge af skifte af pensionsselskab i forbindelse med jobskifte. Efter aftalen gælder der en frist på 36 måneder fra lønmodtagerens fratrædelse af det job, hvortil pensionsordningen i det afgivende pensionsinstitut var knyttet, til at overføre pensionen til det modtagende pensionsinstitut. Herudover er rækkevidden af mulighederne for overførsel ikke ganske klar.

På den baggrund følger det således af gældende ret, at aldersgrænse for udbetaling opretholdes ved en skattefri overførsel af pensionsmidler til en nyoprettet pensionsordning, men den tidsmæssige udstrækning af denne overførselsregel har givet anledning til tvivl.

Det foreslås på den baggrund i § 42 A, stk. 1, at ved hel eller delvis overførsel som nævnt i §§ 41 eller 41 A af en ordning til en anden ordning for samme person eller en ægtefælle efter udlodning i medfør af § 30, stk. 2, opretholdes den afgivende ordnings aldersgrænse for påbegyndelse af udbetaling, jf. dog stk. 2 og 4.

Nyaffattelsen af pensionsbeskatningslovens § 42 A vil objektivere reglen i form af faste tidsfrister for, hvor lang tid, der må gå fra oprettelsen af en ny ordning til overførsel fra en bestående ordning sker, hvis aldersgrænsen for udbetaling fra den afgivende ordning skal opretholdes.

Formålet er at fjerne usikkerheden om, i hvilket omfang og hvor længe en ordning anses for ”nyoprettet”, jf. den gældende § 42 A, 1. pkt., i pensionsbeskatningsloven.

Det foreslåede ændrer ikke på, at det fortsat vil være en forudsætning for at kunne videreføre en lavere aldersgrænse for udbetaling til en anden pensionsordning, at der sker overførsel af pensionsmidler fra den eksisterende pensionsordning til den anden pensionsordning uden skattemæssige konsekvenser, dvs. i medfør af pensionsbeskatningslovens §§ 41 eller 41 A om skattefri overførsel af en hel eller en del af en ordning til anden bestående eller nyoprettet ordning for samme person eller en ægtefælle efter udlodning til denne i forbindelse med skilsmisse m.v., medmindre der er tale om et flytning fra en pensionsordning med løbende udbetalinger til en pengeinstitutordning omfattet af det foreslåede stk. 3, jf. nedenfor.

Det foreslåede betyder også, at aldersgrænsen for udbetaling vil blive opretholdt, hvis der sker skattefri overførsel til en anden ordning med samme aldersgrænse for udbetaling, jf. også gældende ret efter pensionsbeskatningslovens § 42 A, 2. pkt.

Endelig vil det foreslåede betyde, at såfremt der sker overførsel fra en ordning med høj aldersgrænse for udbetaling til en ordning med lavere aldersgrænse for udbetaling, får den modtagende ordning den høje aldersgrænse for udbetaling, jf. også gældende ret, idet der dog i det foreslåede stk. 4, jf. nedenfor, desuden foreslås en bagatelregel, hvorefter mindre pensionsordninger med høj aldersgrænse for udbetaling kan overføres til en pensionsordning med lavere aldersgrænse for udbetaling, uden at den lavere aldersgrænse for udbetaling går tabt.

Det foreslås i § 42 A, stk. 2, 1. pkt., at ved overførsel til en ordning med en højere aldersgrænse for påbegyndelse af udbetaling end den afgivende ordning, er det en betingelse for at opretholde aldersgrænsen, jf. stk. 1, at overførslen sker senest 12 måneder efter, at den modtagende ordning er oprettet, jf. dog 2. og 3. pkt. Som 2. pkt. foreslås det, at er der tale om en overførsel fra en arbejdsgiveradministreret ordning, skal overførslen ske senest 36 måneder efter, at den modtagende ordning er oprettet.

Det foreslåede 1. pkt. vil betyde, at overførsler fra private pensionsordninger med lavere aldersgrænse for udbetaling end den modtagende pensionsordning vil skulle ske senest 12 måneder efter, at den modtagende ordning er oprettet, for at opretholde den helt eller delvist overførte afgivende ordnings lavere aldersgrænse for udbetaling, jf. det foreslåede § 42 A, stk. 1, i pensionsbeskatningsloven. Det vil gælde, uanset om den modtagende ordning er privat eller arbejdsgiveradministreret.

Det foreslåede 2. pkt. vil betyde, at overførsler fra arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger med lavere aldersgrænse for udbetaling end den modtagende pensionsordning vil skulle ske senest 36 måneder efter, at den modtagende ordning er oprettet, for at opretholde den helt eller delvist overførte afgivende ordnings aldersgrænse for udbetaling, jf. det foreslåede § 42 A, stk. 1, i pensionsbeskatningsloven. Det vil gælde, uanset om den modtagende ordning er privat eller arbejdsgiveradministreret.

De foreslåede bestemmelser i 1. og 2. pkt. vil således i alle tilfælde indebære, at det vil være uden betydning, om den modtagende ordning er privat eller arbejdsgiveradministreret; det afgørende vil være, om den afgivende ordning er privat eller arbejdsgiveradministreret, jf. dog det foreslåede 3. pkt. nedenfor.

En arbejdsgiveradministreret pensionsordning er kendetegnet ved, at arbejdsgiveren foretager indbetalinger på ordningen, herunder eventuelt både arbejdsgiver- og arbejdstagerbidrag (egne bidrag). Derudover er arbejdsgiveren foruden arbejdstageren og pensionsinstituttet part i pensionsaftalen.

Efter § 5 i bekendtgørelse nr. 1370 af 21. december 2012 om beskattningen af pensionsordninger skal en arbejdsgiveradministreret pensionsordning have en påtegning om, at pensionsordningen er led i et ansættelsesforhold. Er pensionsordningen derimod privat, skal den have en påtegning om, at den er uden for ansættelsesforhold.

Således vil en pensionsordning, som ikke er led i ansættelsesforhold, anses for privat og dermed omfattet af det foreslåede 1. pkt.

Den foreslåede bestemmelser i § 42 A, stk. 2, 2. pkt., indebærer ikke, at to eksisterende arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger i to forskellige institutter med forskellige aldersgrænser for udbetaling, hvor den modtagende ordning er oprettet for mere end 3 år siden, kan sammenlægges og opnå samme aldersgrænse for udbetaling.

Det foreslås dog i § 42 A, stk. 2, 3. pkt., at det foreslåede § 42 A, stk. 2, 2. pkt., også skal gælde ved

overførsel fra en privat pensionsordning, hvortil der er foretaget en arbejdsgiverindbetaling i perioden på 36 måneder efter, at den modtagende ordning er oprettet.

Det betyder, at også en overførsel fra en privat pensionsordning, der sker senere end 12 måneder efter oprettelsen af den modtagende ordning, vil være omfattet af fristen på 36 måneder, hvis der er foretaget en arbejdsgiverindbetaling i perioden på 36 måneder. Dermed omfattes også den almindeligt forekommende situation, hvor en pensionsopsparing er oprettet som led i ansættelsesforhold, som senere er afbrudt, hvorefter der på ordningen lejlighedsvist har været indskudt private midler fra pensionsopspareren. Sådanne pensionsordninger kan efter Jobskifteaftalen flyttes indenfor Jobskifteaftalens frister, hvilket i praksis betyder, at en lavere aldersgrænse for udbetaling på den afgivende ordning opretholdes ved overførsel. Den foreslåede regel vil gøre det enkelt for pensionsinstitutterne at sondre mellem de to frister, og vil imødekomme de pensionsopsparere, der mellem to ansættelser har videreført deres ordning for f.eks. at opretholde risikodækninger.

Overførsler fra arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger, herunder for de nævnte private pensionsordninger, hvor der er foretaget en arbejdsgiverindbetaling, vil herefter få en længere frist til at gennemføre overførslen – og bibeholde aldersgrænsen for udbetaling – end den, som vil gælde for overførsler fra private pensionsordninger.

De foreslåede bestemmelser kan illustreres med følgende eksempler:

Eksempel 1

En pensionsopsparer har en privat pensionsordning med løbende udbetalinger (livrente) i institut A med aldersgrænse for udbetaling på 60 år.

Pensionsopsparereren opretter derudover en tilsvarende ordning hos en anden pensionsleverandør (institut B). Der oprettes en pensionsordning med løbende udbetalinger med aldersgrænse for udbetaling på 65 år.

Hvis pensionsmidlerne senest 12 måneder efter oprettelsen af ordningen i institut B flyttes fra ordningen i institut A til den nyoprettede ordning i institut B kan ordningerne lægges sammen i institut B, hvor aldersgrænsen for udbetaling på 60 år vil kunne opretholdes.

Eksempel 2

En pensionsopsparer har en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger (livrente) i institut A med aldersgrænse for udbetaling på 60 år.

Pensionsopsparereren skifter arbejde, og den nye arbejdsgiver har en anden pensionsleverandør (institut B). Der oprettes en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger med aldersgrænse for udbetaling på 65 år.

Hvis pensionsmidlerne fra institut A senest 3 år efter oprettelsen af ordningen i institut B flyttes til denne ordning, vil aldersgrænsen for udbetaling på 60 år kunne opretholdes.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger for baggrunden for de foreslåede frister.

Det foreslås i § 42 A, stk. 2, 4. pkt., at det endvidere skal være en betingelse for at opretholde aldersgrænsen, jf. stk. 1, ved overførsel fra ordninger med lavere aldersgrænse end den modtagende ordning, at der ikke tidligere er overført midler til den modtagende ordning efter pensionsbeskatningslovens §§ 41 eller 41 A.

Det betyder, at hvis en modtagende pensionsordning med højere aldersgrænse for udbetaling end den afgivende pensionsordning helt eller delvist består af skattefrit overflyttede midler fra andre pensionsordninger, vil den modtagende ordning ikke overtage den afgivende pensionsordnings aldersgrænse for udbetaling. Den modtagende pensionsordning vil således beholde dens hidtidige aldersgrænse for udbetaling.

Muligheden for at opretholde en lavere aldersgrænse for udbetaling vil således alene gælde flytninger til pensionsordninger, der udelukkende er opbygget af nye pensionsindbetalinger i perioden fra oprettelsen af den modtagende ordning til overførslen fra den afgivende pensionsordning. Ellers ville man kunne oprette en pensionsordning med en aldersgrænse for udbetaling, som svarer til pensionsopsparerens pensionsudbetalingsalder, dvs. som hovedregel 3 år før folkepensionsalderen, dernæst foretage overførsel til denne ordning af eksisterende pensionsopsparing med samme aldersgrænse for udbetaling, og til sidst – inden for de foreslåede frister – overføre pensionsmidler med aldersgrænse for udbetaling på 60 år eller folkepensionsalderen minus 5 år med det resultat, at den eksisterende pensionsopsparing nu kunne udbetales allerede fra alder 60 eller folkepensionsalderen minus 5 år.

Det bemærkes, at den foreslåede regel i § 42 A, stk. 2, 4. pkt., ikke vil forhindre, at aldersgrænsen for udbetaling opretholdes ved skattefri overførsler mellem ordninger med samme aldersgrænse for udbetaling, selvom der til den modtagende ordning tidligere er overført midler efter pensionsbeskatningslovens §§ 41 eller 41 A.

Det foreslås i § 42 A, stk. 2, 5. pkt., at uanset 4. pkt. opretholdes aldersgrænsen, jf. stk. 1, hvis de tidligere fra den anden ordning overførte midler kunne have fået den afgivende ordnings lavere aldersgrænse efter stk. 1, jf. stk. 2, hvis overførsel fra den afgivende ordning var sket til den anden ordning på tidspunktet for overførslen til den modtagende ordning.

Det foreslåede 5. pkt. er en undtagelse til den foreslåede regel i 4. pkt., hvorefter den modtagende ordning ikke vil overtage den afgivende pensionsordnings lavere aldersgrænse for udbetaling, hvis der til den modtagende ordning tidligere er overført midler efter pensionsbeskatningslovens §§ 41 eller 41 A. Det foreslåede 5. pkt. vil betyde, at hvis de midler, der overføres til den modtagende ordning, kunne have været overført til den ordning, hvorfra der til den modtagende ordning tidligere er overført midler efter pensionsbeskatningslovens §§ 41 eller 41 A med den virkning, at denne ordning havde fået den afgivende ordnings lavere aldersgrænse efter de foreslåede fristregler, får den modtagende ordning uanset § 42 A, stk. 2, 4. pkt., den afgivende ordnings lavere udbetalingsalder.

Den foreslåede undtagelse kan illustreres med følgende eksempel:

En pensionsopsparer har en arbejdsgiveradministreret ratepension i institut A med aldersgrænse for udbetaling på 60 år. Desuden har pensionsopspareren en anden arbejdsgiveradministreret ratepension i institut B med aldersgrænse for udbetaling på 65 år, som er oprettet den 1. februar 2023.

Pensionsopspareren skifter arbejde, og den nye arbejdsgiver har en tredje pensionsleverandør (institut C). Den 1. marts 2025 oprettes der i institut C en ratepension med aldersgrænse for udbetaling på 65 år. Ratepensionen i institut B overflyttes til institut C den 1. april 2025. Ordningen i institut C vil fortsat have aldersgrænse for udbetaling på 65 år, da der er tale om overførsel mellem to ordninger med samme aldersgrænse for udbetaling.

Den 1. maj 2025 flyttes ratepensionen i institut A til institut C. Da der den 1. april 2025 er overflyttet midler til ratepension C fra ratepension B, vil ratepension C ikke umiddelbart kunne overtage ratepension A's aldersgrænse på 60 år. Men da ratepension B kunne have fået ratepension A's aldersgrænse på 60 år, hvis ratepension A var flyttet til ratepension B den 1. april 2025, vil ratepension C kunne få ratepension A's aldersgrænse på 60 år.

Den foreslåede undtagelse skal ses i lyset af, at samme resultat kunne være opnået, hvis flytningerne var sket i "rigtig" rækkefølge. Hvis flytning var sket fra ratepension A til ratepension B, som derefter flyttedes til ratepension C, ville ratepension C få aldersgrænse for udbetaling på 60 år.

Det foreslås i § 42 A, stk. 3, at aldersgrænsen for påbegyndelse af udbetaling for den afgivende ordning opretholdes tilsvarende, jf. stk. 1, ved overførsel af midler fra en pensionsordning med løbende udbetalinger til en pensionsordning i et pengeinstitut, uanset at der ikke er tale om en overførsel, som nævnt i §§ 41 og 41 A, hvis betingelserne i stk. 1 og 2 i øvrigt er opfyldt.

Det betyder, at midler fra en pensionsordning med løbende udbetalinger, der har en lavere aldersgrænse for udbetaling, ikke kun vil kunne flyttes til en pensionsordning med løbende udbetalinger i et andet livsforsikringsselskab eller pensionskasse inden for de foreslåede frister med henblik på efterfølgende dér at oprette en ratepension eller aldersopsparing med samme lavere aldersgrænse for udbetaling som pensionsordningen med løbende udbetalinger, men også vil kunne flyttes til et pengeinstitut med henblik på dér at oprette en ratepension eller aldersopsparing med samme lavere aldersgrænse for udbetaling som pensionsordningen med løbende udbetalinger.

Det foreslåede vil give mulighed for at bevare en lavere aldersgrænse for udbetaling, hvis man som ejer af en pensionsordning med løbende udbetaling ønsker at overføre sine pensionsmidler til en pengeinstitutordning, ligesom vedkommende har ved en skattefri overførsel til f.eks. en rateforsikring i et livsforsikringsselskab eller pensionskasse.

Forslaget vil give mulighed for at opretholde en lavere aldersgrænse for udbetaling i forbindelse med overførsel af pensionsmidler fra en pensionsordning med løbende udbetalinger til en rateopsparing i pensionsøjemed, jf. pensionsbeskatningslovens § 11 A, eller til en opsparing i pensionsøjemed, jf. § 12, dvs. pengeinstitutordninger, selv om overførslen ikke kan ske skattefrit efter pensionsbeskatningslovens §§ 41 eller 41 A.

Det foreslåede vil derimod ikke indebære en udvidelse af mulighederne for skattefri overførsler i pensionsbeskatningsloven, og overførslen af pensionsmidler vil således blive anset for en ud- og indbetaling. Det betyder, at en udbetaling i utide afgiftspålægges efter de almindelige regler, og at indbetalingen vil skulle behandles som en ordinær pensionsindbetaling, dvs. henholdsvis som en fradragsberettiget indbetaling til en ratepension under overholdelse af loftet for indbetaling til ratepension eller en indbetaling til aldersopsparing under overholdelse af det givne loft for indbetaling til aldersopsparing.

Overførsel af pensionsmidler fra pensionsordninger med løbende udbetalinger til pengeinstitutordninger vil efter det foreslåede skulle overholde tidsfristerne i det foreslåede stk. 2 i pensionsbeskatningslovens § 42 A, jf. ovenfor, for at opretholde en lavere aldersgrænse for udbetaling.

Ved overførsel af en pensionsordning med en aldersgrænse for udbetaling, der er højere end den modtagende ordnings aldersgrænse for udbetaling, følger det af gældende ret, at den modtagende ordnings lavere aldersgrænse fortabes.

Det foreslås i § 42 A, stk. 4, 1. pkt., at ved overførsel efter §§ 41 eller 41 A af en hel ordning, der har en højere aldersgrænse for påbegyndelse af udbetaling end den modtagende ordning, fastholdes den modtagende ordnings aldersgrænse for påbegyndelse af udbetaling, hvis det overførte beløb ikke overstiger et grundbeløb på 50.000 kr. (2023-niveau) reguleret efter personskattelovens § 20.

Det foreslåede indebærer, at mindre pensionsordninger med høj aldersgrænse for udbetaling vil kunne overføres til en pensionsordning med lavere aldersgrænse for udbetaling, uden at den lavere aldersgrænse

for udbetaling for den modtagende ordning går tabt. Reglen vil alene omfatte overførte beløb, der ikke overstiger 50.000 kr. (2023-niveau). Grænsen foreslås reguleret årligt efter personskatteovens § 20.

Det foreslåede vil understøtte, at pensionsopsparerer vil kunne samle mindre pensionsordninger med høj aldersgrænse for udbetaling på en pensionsordning med lavere aldersgrænse for udbetaling, hvorved opbygningen af små, hvilende pensionsordninger, hvis værdi er i risiko for at blive udhulet af administrationsomkostninger, kan imødegås.

Det bemærkes i den forbindelse, at denne bagatelregel alene foreslås at skulle gælde ved overførsel fra en pensionsordning med højere aldersgrænse for udbetaling til en pensionsordning med lavere aldersgrænse for udbetaling, ikke ved overførsel den anden vej, dvs. fra en pensionsordning med lavere aldersgrænse for udbetaling til en pensionsordning med højere aldersgrænse for udbetaling. En bagatelregel for overførsel den anden vej ville være ensbetydende med, at en lille, hvilende pensionsordning med lav aldersgrænse for udbetaling ville kunne anvendes til at nedsætte aldersgrænsen for udbetaling for en hvilken som helst modtagende pensionsordning med højere aldersgrænse for udbetaling.

Det foreslås endvidere som § 42 A, stk. 4, 2. pkt., at 1. pkt. ikke gælder for overførsel af en hel ordning oprettet den 1. januar 2024 eller senere, hvis midler helt eller delvist hidrører fra en overførsel efter § 41 eller 41 A fra en anden ordning.

Formålet hermed er at værne mod, at en pensionsordning med højere aldersgrænse for udbetaling opsplittes med henblik på efter det foreslåede 1. pkt. at overføre den opsplittede ordning som hele ordninger, der ikke overstiger beløbsgrænsen, til en ordning med lavere aldersgrænse for udbetaling.

Hensigten med den foreslåede bagatelregel i § 42 A, stk. 4, 1. pkt., er således ikke at give mulighed for reelt at overføre en stor pensionsordning, som blot er opdelt i mindre ordninger med henblik på at udnytte bagatelreglen. Bagatelreglen er som nævnt tiltænkt at understøtte, at pensionsopsparere vil kunne samle små, hvilende pensionsordninger med høj aldersgrænse for udbetaling – hvis værdi er i risiko for at blive udhulet af administrationsomkostninger – på en pensionsordning med lavere aldersgrænse for udbetaling uden at fortabe den modtagende ordnings lavere aldersgrænse.

Reglen foreslås at have virkning for overførsler af pensionsordninger, der oprettes fra og med den 1. januar 2024 eller senere. Baggrunden herfor er, at mindre pensionsordninger, der tidligere har modtaget midler ved overførsel efter pensionsbeskatningslovens §§ 41 eller 41 A, næppe kan anses for at være foretaget med henblik på at udnytte den foreslåede bagatelregel. Virkningstidspunktet svarer således også til tidspunktet for lovens ikrafttræden, jf. lovforslagets § 7, stk. 1.

Til nr. 10

Det følger af pensionsbeskatningslovens § 44, at det er betingelse for anvendelsen af overførselsreglerne i § 41-43, at der ikke forinden overførslen er indtrådt afgiftspligt eller indkomstskattepligt vedrørende de overførte beløb.

Det er således efter gældende regler f.eks. ikke muligt at foretage en afgiftspligtig overførsel af pensionsmidler og opretholde aldersgrænsen for udbetaling i den forbindelse.

Det foreslås som pensionsbeskatningslovens § 44, 2. pkt., at 1. pkt. ikke skal gælde ikke ved overførsel af midler som nævnt i § 42 A, stk. 3.

Overførsel af pensionsmidler efter det foreslåede § 42 A, stk. 3, jf. lovforslagets § 2, nr. 9, vil blive anset for en ud- og indbetaling. Det betyder, at en udbetaling i utide afgiftspålægges efter de almindelige regler.

Forslaget skal sikre, at den indtrådte afgiftspligt ikke forhindrer den foreslåede mulighed for at opretholde

pensionsudbetalingsalderen ved overførsel af midler fra en pensionsordning med løbende udbetalinger til en pensionsordning i et pengeinstitut, selvom overførslen ikke kan ske skattefrit efter pensionsbeskatningslovens §§ 41 eller 41 A.

Til § 3

Til nr. 1

Efter skatteindberetningslovens § 9 kan skatteministeren fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger forsikringsselskaber hvert år skal indberette til Skatteforvaltningen om pensionsordninger. Herunder kan skatteministeren fastsætte regler om, at indestående og afkast af pensionsordninger m.v. omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A skal indberettes. Det følger af skatteindberetningslovens § 9, stk. 1, nr. 6. Tilsvarende regler vil skatteministeren efter skatteindberetningslovens § 10, der henviser til § 9, kunne fastsætte for pensionskasser, pensionsfonde og andre, der udbetaler pensioner.

Efter skatteindberetningslovens § 9, stk. 1, nr. 12, kan skatteministeren fastsætte regler om, at præmier og bidrag til gruppelivsforsikring skal indberettes.

Pensionsbeskatningslovens § 53 A regulerer de skattemæssige vilkår for livsforsikringer, pensionskasseordninger og pensionsordninger i pengeinstitutter, der ikke er omfattet af de almindelige regler i pensionsbeskatningslovens afsnit 1, dvs. reglerne for de ovennævnte skattebegünstigede pensionsordninger. § 53 A omfatter også gruppelivsforsikringer. Der er ikke fradrags- eller bortseelsesret for indbetalinger til pensionsordninger omfattet af § 53 A, men til gengæld er udbetalingerne skattefrie. Afkastet beskattes som kapitalindkomst.

Den gældende hjemmel i skatteindberetningslovens § 9, stk. 1, nr. 6, og § 10, er udnyttet til i § 18 i bekendtgørelse nr. 888 af 15. juni 2020 med senere ændringer om skatteindberetning m.v. at fastsætte regler om indberetning af indestående og afkast vedrørende pensionsordninger m.v. omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A.

Hjemlen i skatteindberetningslovens § 9, stk. 1, nr. 12, er udnyttet til i § 19 i bekendtgørelse nr. 888 af 15. juni 2020 med senere ændringer om skatteindberetning m.v. at fastsætte regler om indberetning af præmier og bidrag til gruppelivsforsikringer.

Det foreslås, at der i skatteindberetningslovens § 9, stk. 1, nr. 6, efter »omfattet af § 53 A, stk. 4« indsættes », præmier og bidrag til pensionsordninger m.v. omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A og tilbagebetalinger til en arbejdsgiver af sådanne bidrag og præmier«.

Med den foreslåede hjemmel vil der kunne indføres indberetningspligt generelt for arbejdsgiveres præmier og bidrag til pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, der indgår som en ikke adskilt del af en bortseelsesberettiget pensionsordning, og altså ikke kun for præmier til gruppelivsforsikringer. Pensionsbranchen har efterspurgt sådanne regler, som vil kunne sikre branchens udvidede adgang til at forestå valide tredjepartsindberetninger.

Præmier og bidrag til pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, der indgår som en ikke adskilt del af en bortseelsesberettiget pensionsordning, indberettes ikke af arbejdsgiveren, selv om de er skattepligtige for medarbejderen. Baggrunden er, at arbejdsgiverens samlede betaling af præmier og bidrag til forsikringsselskabet eller pensionskassen i dette tilfælde både omfatter præmier og bidrag, som den ansatte har bortseelsesret for, og præmier og bidrag, som den ansatte ikke har bortseelsesret for, men arbejdsgiveren har ikke kendskab til, hvordan de samlede præmier og bidrag fordeles sig. Det er således kun det pågældende pensionsinstitut, der kender fordelingen, idet pensionsinstituttet fordele den

samlede indbetaling på de enkelte pensionsordninger, hvorfor det også kun er pensionsinstituttet, der har de fornødne oplysninger til brug for indberetningen.

Med den foreslåede hjemmel vil der desuden kunne indføres indberetningspligt af forsikringsselskabers og pensionskassers tilbagebetalinger til en arbejdsgiver af præmier og bidrag til pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A. Sådanne tilbagebetalinger er skattepligtige for arbejdsgiveren.

Til nr. 2

Efter skatteindberetningslovens § 11 kan skatteministeren fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger pengeinstitutter hvert år skal indberette til Skatteforvaltningen om pensionsordninger. Herunder kan skatteministeren fastsætte regler om, at indestående og afkast af pensionsordninger m.v. omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A skal indberettes. Det følger af skatteindberetningslovens § 11, stk. 1, nr. 9.

Efter skatteindberetningslovens § 11, stk. 1, nr. 10, kan skatteministeren fastsætte regler om, at indbetalinger til gruppelivsforsikring skal indberettes.

Den gældende hjemmel i skatteindberetningslovens § 11, stk. 1, nr. 9, er udnyttet til i § 18 i bekendtgørelse nr. 888 af 15. juni 2020 med senere ændringer om skatteindberetning m.v. at fastsætte regler om indberetning af indestående og afkast vedrørende pensionsordninger m.v. omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A.

Det foreslås, at der i skatteindberetningslovens § 11, stk. 1, nr. 9, efter »§ 53 A, stk. 1 og 3« indsættes », indbetalinger til pensionsordninger m.v. omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A og tilbagebetalinger til en arbejdsgiver af sådanne indbetalinger«.

Med den foreslåede hjemmel vil der kunne indføres indberetningspligt generelt for arbejdsgiveres indbetalinger til pengeinstitutordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, der indgår som en ikke adskilt del af en bortseelsesberettiget pensionsordning, og altså ikke kun for indbetalinger til gruppelivsforsikring.

Med den foreslåede hjemmel vil der desuden kunne indføres indberetningspligt af pengeinstitutters tilbagebetalinger til en arbejdsgiver af indbetalinger pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A. Sådanne tilbagebetalinger er skattepligtige for arbejdsgiveren.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 1, om det tilsvarende forslag om indberetningspligt for forsikringsselskaber og pensionskasser.

Til nr. 3

Efter skatteindberetningslovens § 54, stk. 2, skal indbetalinger til pensionsordninger, som er omfattet af pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, 7. pkt., indberettes senest den 1. august eller, hvis denne dag er en lørdag eller søndag, senest den følgende mandag.

Henvisningen til pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, 7. pkt., er fejlagtig, idet der rettelig burde henvises til § 18, stk. 1, 9. pkt.

Pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, 9. pkt., omhandler indbetalinger til pensioner oprettet i forbindelse med afståelse af erhvervsmæssig virksomhed, og det følger af reglen, at indbetalingen kan fradrages ved indkomstopgørelsen for det eller de indkomstår, hvori virksomheden er afstået, hvis indbetalingerne foretages senest den 1. juli i det umiddelbart efterfølgende indkomstår. Den sene indberetningsfrist hænger således sammen med den sene frist for indbetaling.

Det foreslås i pensionsbeskatningslovens § 54, stk. 2, at ændre »§ 18, stk. 1, 7. pkt.« til: »§ 18, stk. 1, 9. pkt.«

Dermed henvises der i skatteindberetningslovens § 54, stk. 2, korrekt til pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, 9. pkt.

Ændringen har ingen materiel betydning.

Til § 4

Til nr. 1

Fra og med indkomståret 2018 er der i ligningslovens § 9 K indført et jobfradrag, der fragår ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Jobfradraget beregnes ligesom beskæftigelsesfradraget i ligningslovens § 9 J af grundlaget for arbejdsmarkedsbidrag, jf. arbejdsmarkedsbidragslovens § 2, stk. 1, nr. 1, 2 og 4 og §§ 4 og 5, inklusiv bortseelsesberettigede indbetalinger til ratepension og ophørende livrente, jf. pensionsbeskatningslovens § 19, og indbetalinger til Arbejdsmarkedets Tillægspension, som de er indberettet af arbejdsgiverne til Skatteforvaltningen. Indbetalinger til Arbejdsmarkedets Tillægspension for bl.a. dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og efterlønsmodtagere, jf. pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 2, og indbetalinger til Den Supplerende Arbejdsmarkedspension for førtidspensionister, jf. pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 4, indgår ikke i beregningsgrundlaget.

Jobfradraget beregnes under samme betingelser som beskæftigelsesfradraget, i det omfang grundlaget overstiger en bundgrænse med et grundbeløb på 208.700 kr. i 2023. I 2023 udgør jobfradraget 4,5 pct. af beregningsgrundlaget ud over bundgrænsen, dog maksimalt 2.700 kr.

Ved opgørelsen af afdødes skattepligtige indkomst for perioden fra udløbet af afdødes seneste indkomstår forud for dødsfaldet til og med dødsdagen (mellemprioroden) gælder dødsboskattelovens § 9, når afdødes bo er fritaget for beskatning efter dødsboskattelovens § 6. Et dødsbo er som udgangspunkt fritaget for at betale indkomstskat, hvis boets aktiver og dets nettoformue hver især ikke overstiger et grundbeløb på 3.160.900 kr. (2023-niveau).

Det fremgår af dødsboskattelovens § 9, stk. 1, nr. 5, at beskæftigelsesfradrag efter ligningslovens § 9 J og særligt befordringsfradrag efter ligningslovens § 9 C, stk. 4, udgør dødsårets forskudsregistrerede fradrag, der omregnes forholdsmæssigt efter mellempriorodens længde.

Dødsboskattelovens § 9 indeholder således bestemmelser om bevarelse af særligt befordringsfradrag og beskæftigelsesfradrag ved dødsfald. Tilsvarende er ikke tilfældet for jobfradraget. Det betyder, at der kan være tvivl om, hvorvidt retten til jobfradrag bortfalder i dødsåret på grund af dødsfaldet. Det skyldes, at der for dødsåret ikke fastsættes et arbejdsmarkedsbidragsgrundlag efter arbejdsmarkedsbidragsloven, fordi betalingen af afdødes arbejdsmarkedsbidrag i dødsåret anses for endeligt afgjort med betalingen af de foreløbige arbejdsmarkedsbidrag, der er forfaldet før dødsfaldet efter kildeskattelovens § 50, eller som efter kildeskattelovens §§ 49 B eller 49 D skulle indeholdes af indkomst, som afdøde havde optjent før dødsfaldet, jf. dødsboskattelovens § 12 A. Dermed er der ikke et arbejdsmarkedsbidragsgrundlag at beregne jobfradraget efter.

Er afdødes bo ikke fritaget for beskatning efter dødsboskattelovens § 6, opgøres afdødes og dødsboets skattepligtige indkomst under ét for perioden fra udløbet af afdødes sidste indkomstår forud for dødsfaldet til og med skæringsdagen i boopgørelsen (bobeskatningsperioden), jf. dødsboskattelovens § 19. Et dødsbo er som udgangspunkt ikke fritaget for at betale indkomstskat, hvis boets aktiver eller dets nettoformue overstiger et grundbeløb på 3.160.900 kr. (2023-niveau).

Ved opgørelsen af bobeskatningsindkomsten gælder visse regler efter dødsboskattelovens § 22. Det fremgår af dødsboskattelovens § 22, stk. 1, nr. 5, at beskæftigelsesfradrag efter ligningslovens § 9 J og særligt befordringsfradrag efter ligningslovens § 9 C, stk. 4, udgør dødsårets forskudsregistrerede fradrag, der omregnes forholdsmæssigt efter mellempriodens længde.

Dødsboskattelovens § 22 indeholder således bestemmelser om bevarelse af særligt befordringsfradrag og beskæftigelsesfradrag ved dødsfald. Tilsvarende er ikke tilfældet for jobfradraget. Det betyder, at der kan være tvivl om hvorvidt retten til jobfradrag bortfalder i dødsåret på grund af dødsfaldet. Det skyldes, at der for dødsåret ikke fastsættes et arbejdsmarkedsbidragsgrundlag efter arbejdsmarkedsbidragsloven, fordi betalingen af afdødes arbejdsmarkedsbidrag i dødsåret anses for endeligt afgjort med betalingen af de foreløbige arbejdsmarkedsbidragsbeløb, der er forfaldet før dødsfaldet efter kildeskattelovens § 50, eller som efter kildeskattelovens §§ 49 B eller 49 D skulle indeholdes af indkomster, som afdøde havde optjent før dødsfaldet, jf. dødsboskattelovens § 33 A. Dermed er der ikke et arbejdsmarkedsbidragsgrundlag at beregne jobfradraget efter.

Når længstlevende ægtefælle har overtaget boet efter afdøde til uskiftet bo m.v., beskattes afdødes indkomst i mellemprioden hos den længstlevende ægtefælle, jf. dødsboskattelovens § 62.

Afdødes indkomst i mellemprioden opgøres som udgangspunkt efter skattelovgivningens almindelige regler.

Det følger af dødsboskattelovens § 62, stk. 3, at afdødes beskæftigelsesfradrag og særligt befordringsfradrag beregnes på grundlag af de faktiske indkomster i mellemprioden efter de regler, der ville have været gældende, hvis dødsfaldet ikke var indtruffet.

Dødsboskattelovens § 62 indeholder således bestemmelser om bevarelse af særligt befordringsfradrag og beskæftigelsesfradrag ved dødsfald. Tilsvarende er ikke tilfældet for jobfradraget. Det betyder, at der kan være tvivl om, hvorvidt retten til jobfradrag bortfalder i dødsåret på grund af dødsfaldet, hvis boet er omfattet af dødsboskattelovens regler om uskiftet bo m.v. Det skyldes, at der for dødsåret ikke fastsættes et arbejdsmarkedsbidragsgrundlag efter arbejdsmarkedsbidragsloven, fordi betalingen af afdødes arbejdsmarkedsbidrag i dødsåret anses for endelig afgjort med betalingen af de foreløbige arbejdsmarkedsbidragsbeløb, der er forfaldet før dødsfaldet efter kildeskattelovens § 50, eller som efter kildeskattelovens §§ 49 B eller 49 D skulle indeholdes af indkomster, som afdøde havde optjent før dødsfaldet, jf. dødsboskattelovens § 78, stk. 4. Dermed er der ikke et arbejdsmarkedsbidragsgrundlag at beregne jobfradraget efter.

Hvis boet efter en afdød gift person overtages af den længstlevende ægtefælle til hensiddn i uskiftet bo, udlæg efter §§ 22 og 34 i lov om skifte af dødsboer eller længstlevende ægtefælle er eneste legale arving, og beskatning sker efter dødsboskattelovens regler om uskiftet bo m.v., afsluttes afdødes skattemæssige forhold ved, at der laves en samlet skatteansættelse for længstlevende ægtefælle, der ud over længstlevende ægtefælles egen skatteansættelse også indeholder en skatteansættelse for afdøde i dødsåret opgjort efter de regler, der gælder for levende personer. Hvis boet derimod afsluttes ved boudlæg uden skiftebehandling, jf. § 18 i lov om skifte af dødsboer, er der ikke f.eks. en længstlevende ægtefælle, der hæfter for afdødes skyldige arbejdsmarkedsbidrag m.v., som det er tilfældet efter dødsboskattelovens § 87, stk. 2, ved udlevering af boet til den længstlevende ægtefælle til f.eks. uskiftet bo eller udlæg efter §§ 22 eller 34 i lov om skifte af dødsboer.

Det foreslås i dødsboskattelovens § 9, stk. 1, nr. 5, § 22, stk. 1, nr. 5, og § 62, stk. 3, at der efter »§ 9 J« indsættes », jobfradrag efter ligningslovens § 9 K«.

Virkningen af det foreslåede vil for dødsboer, som er selvstændige skattesubjekter, være, at det forskuds-

registrerede jobfradrag vil blive behandlet tilsvarende, hvad der gælder for beskæftigelsesfradraget. Det betyder, at i stedet for et beregningsgrundlag opgjort efter arbejdsmarkedsbidragslovens regler tages der udgangspunkt i den forskudsregistrerede størrelse af jobfradraget. Dette indebærer, at det vil være en forudsætning for at oppebære jobfradrag i mellemprioriden, at afdøde har været forskudsregistreret med jobfradrag.

Virkningen af det foreslåede vil for længstlevende ægtefæller, som har overtaget boet efter afdøde til uskiftet bo m.v., være, at jobfradraget vil blive behandlet tilsvarende, hvad der gælder for beskæftigelsesfradraget. Således vil jobfradraget skulle beregnes på grundlag af de faktiske indkomster i mellemprioriden efter de regler, der ville have været gældende, hvis dødsfaldet ikke var indtruffet.

Det betyder desuden, at der vil skulle ske omregning i forhold til mellemprioridens længde, hvilket indebærer, at der kun vil skulle beregnes jobfradrag for afdøde for den periode, hvor afdøde har været i live. Det svarer til hidtidig administrativ praksis, hvor Skattestyrelsen godkender jobfradrag i mellemprioriden svarende til, hvad der gælder for beskæftigelsesfradraget ud fra analogibetragtinger. Forslaget er således en lovfæstelse af en gældende administrativ praksis.

Til nr. 2

Ved § 8, nr. 3, i lov nr. 688 af 8. juni 2017 blev det ved en fejl vedtaget at ændre i dødsboskattelovens § 29, stk. 3, 3. pkt., selvom det rettelig skulle have været ændret i 4. pkt. Den tiltænkte konsekvensændring som følge af ejendomsvurderingslovens ændrede struktur i forhold til den tidligere vurderingslov er således ikke blevet gennemført korrekt.

Det foreslås i dødsboskattelovens § 29, stk. 3, 4. pkt., at ændre »som nævnt i vurderingslovens § 33, stk. 1 og 7« til: »som efter ejendomsvurderingsloven anses for landbrugs- eller skovejendom«.

Derved rettes der op på fejlen ved at gennemføre den konsekvensændring, som var tiltænkt med vedtagelsen af den nye ejendomsvurderingslov. Ændringen er af teknisk karakter.

Til § 5

I visse tilfælde beskattes fysiske personer, der har indkomst omfattet af kulbrinteskatteloven, med selskabsskatteprocenten.

Fysiske personer, der ikke er omfattet af skattepligtsreglerne i kildeskattelovens §§ 1 eller 2, og som oppebærer indtægt ved erhvervsmæssig virksomhed omfattet af kulbrinteskatteloven, bortset fra indtægt som nævnt i § 4, betaler således alene indkomstskat til staten med selskabsskatteprocenten af den skattepligtige indkomst.

Den beregnede skat nedsættes med skatteværdien af et personfradrag efter reglerne i personskattelovens § 10, stk. 1 og 2, ved anvendelse af ovennævnte procentsats.

Det foreslås i kulbrinteskattelovens § 21, stk. 1, 2. pkt., at ændre »stk. 1 og 2« til »stk. 1«.

Det betyder, at henvisningen til personskattelovens § 10, stk. 2, vil udgå.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at § 10, stk. 2, foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Ændringerne har ingen materiel betydning.

Til § 6

Til nr. 1

Det følger af ejendomsskattelovens § 33, stk. 6, 1. pkt., at frem til udsendelsen af den første almindelige vurdering eller omvurdering efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6 kan den foreløbigt beregnede dækningsafgift efter § 20, stk. 3, ved ejendommejerens henvendelse til told- og skatteforvaltningen ændres, så den udgør det samme beløb, som er opkrævet i dækningsafgift for kalenderåret 2023.

Ejendomsskattelovens § 20, stk. 3, vedrører ejendomme, for hvilke der er fastsat et foreløbigt beskatningsgrundlag, som anvendes til opkrævning af dækningsafgift efter ejendomsskattelovens § 12 frem til udsendelsen af den første almindelige vurdering eller omvurdering efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6.

Det foreslås i ejendomsskattelovens § 33, stk. 6, 1. pkt., at der efter »§ 20, stk. 3,« indsættes »eller den foreløbigt beregnede dækningsafgift på baggrund af en foreløbig vurdering efter ejendomsvurderingslovens § 89 c«.

Det betyder, at en ejer både i tilfælde, hvor dækningsafgiften er foreløbigt beregnet efter ejendomsskattelovens § 20, stk. 3, og hvor dækningsafgiften er foreløbigt beregnet på baggrund af en foreløbig vurdering efter ejendomsvurderingslovens § 89 c, vil skulle have mulighed for at vælge at blive opkrævet den samme dækningsafgift, som blev opkrævet i 2023, indtil den almindelige vurdering foreligger.

Forslaget er en præcisering af ejendomsskattelovens § 33, stk. 6, 1. pkt., henset til, at formålet bag bestemmelsen er et værn mod ændringer, herunder stigninger, i dækningsafgiften på et foreløbigt beskatningsgrundlag eller på en foreløbig vurdering, indtil de endelige vurderinger foreligger. Af forarbejderne til ejendomsskattelovens § 33, stk. 6, jf. Folketingstidende 2022-23, tillæg A, L 113 som fremsat, side 176, fremgår det således, at bestemmelsen skal ses i sammenhæng med, at dækningsafgift i 2024 og 2025 skal opkræves på baggrund af foreløbige 2023-vurderinger, indtil de almindelige vurderinger foreligger. Dette værn er altså tiltænkt at virke, uanset om der er tale om ejendomme med et foreløbigt beskatningsgrundlag eller ejendomme med en foreløbig vurdering.

Forslaget har således til formål at sikre, at ejendommejere, der i forbindelse med udsendelsen af den foreløbige 2023-vurdering oplever en ændring i den opkrævede dækningsafgift, også vil kunne vælge at betale det samme i dækningsafgift for 2023, indtil den endelige ejendomsvurdering foreligger.

Til nr. 2

Det følger af ejendomsskattelovens § 33, stk. 6, 3. pkt., at der beregnes en foreløbig dækningsafgift efter § 20, stk. 3, på grundlag af den senest foretagne fordeling af ejendommens forskelsværdi frem til udsendelsen af den første almindelige vurdering eller omvurdering efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6.

Det foreslås i ejendomsskattelovens § 33, stk. 6, 3. pkt., at der efter »forskelsværdi« indsættes »eller den senest ansatte grundværdi«.

Ved lov nr. 291 af 27. februar 2021 blev beregningsgrundlaget for dækningsafgiften omlagt, så der fra og med 2022 skal svares dækningsafgift af grundværdien i stedet for forskelsværdien (ejendomsværdien fratrukket grundværdien). For nyopståede dækningsafgiftspligtige ejendomme fra og med 2022 fastsættes der således ikke en forskelsværdi, men en grundværdi. For disse ejendomme skal den senest ansatte grundværdi anvendes, og det er således en fejl, at ejendomsskattelovens § 33, stk. 6, 3. pkt., kun henviser til den senest foretagne fordeling af ejendommens forskelsværdi og ikke også til den senest ansatte grundværdi.

Til nr. 3

Det følger af ejendomsskattelovens § 83, stk. 3, at skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af lovens kapitel 9. Ejendomsskattelovens kapitel 9 omhandler statens overtagelse af kommunale lån ydet efter lov om lån til betaling af grundskyld m.v.

Ifølge bemærkningerne til ejendomsskattelovens § 83, stk. 3, jf. Folketingstidende 2022-23, A, L 113 som fremsat, side 271, fremgår det således, at baggrunden for forslaget er, at det er en forudsætning for statens overtagelse af kommunale lån ydet før 2024, at kommunerne har afsluttet efterregulering af lån til betaling af grundskyld, dvs. lån ydet efter en kommunale pensionistlåneordning og efter den midlertidige indefrysningsordning, for skatteårene 2021-2023.

Det foreslås i ejendomsskattelovens i § 84, stk. 1, at det efter 2. pkt. indsættes som nyt punktum, at medfører en efterregulering efter 2. pkt., at en låntager, som har lån efter kapitel 1 og 2 i lov om lån til betaling af grundskyld m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 256 af 25. februar 2021, som ændret ved § 4 i lov nr. 291 af 27. februar 2021 og § 7 i lov nr. 2614 af 28. december 2021, skal efteropkræves grundskyld for skatteårene 2021-2023, yder kommunen lån til betalingen heraf efter reglerne i kapitel 1 og 2 i lov om lån til betaling af grundskyld m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 256 af 25. februar 2021, som ændret ved § 4 i lov nr. 291 af 27. februar 2021 og § 7 i lov nr. 2614 af 28. december 2021.

Det betyder, at en låntager, som har lån efter lov om kommunal ejendomsskat og lov om lån til betaling af grundskyld m.v. (herefter grundskyldslåneloven), og som vil blive efteropkrævet grundskyld for skatteårene 2021-2023, vil skulle have sine lån efterreguleret.

Forslaget er en tydeliggørelse af retsstillingen, hvorved en eksisterende låntager vil kunne låne til betaling af sin efteropkrævede grundskyld efter reglerne i grundskyldslånelovens kapitel 1 og 2.

Ved reglerne i grundskyldslånelovens kapitel 1 og 2 menes, at hvis en låntager ikke opfylder betingelserne for at låne til efteropkrævningen, vil kommunerne ikke være forpligtiget til at yde lån.

Det vil f.eks. betyde, at hvis en pensionist ikke har tilstrækkelig friværdi til at låne til efteropkrævningen på efterreguleringstidspunktet, vil den foreslåede bestemmelse ikke indebære, at kommunerne er forpligtiget til at yde lån efter grundskyldslånelovens kapitel 1 til betaling af efteropkrævningen.

Til § 7

Det foreslås i *stk. 1*, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2024.

Det indebærer samtidig, at loven bortset fra lovens §§ 1 og 5, jf. nedenfor, ligeledes har virkning fra og med den 1. januar 2024.

Det foreslås i *stk. 2*, at forhøjelsen af personfradraget for personer under 18 år, jf. lovens §§ 1 og 5, har virkning fra og med indkomståret 2023.

Forhøjelsen af personfradraget for personer under 18 år vil således blive tillagt virkning tilbage i tid. Forhøjelsen af personfradraget for personer under 18 år er udelukkende af begunstigende karakter.

Det foreslås i *stk. 3*, at ved opgørelsen af den kommunale slutskat og kirkeskat for indkomståret 2023 efter § 16 i lov om kommunal indkomstskat korrigeres den opgjorte slutskat for den beregnede virkning af de ændringer i udskrivningsgrundlaget for kommuneskat og kirkeskat for 2023, der følger af denne lovs § 1.

Bestemmelsen vil indebære, at de økonomiske virkninger for den personlige indkomstskat for kommuner-

ne og folkekirken som følge af denne lovs § 1 neutraliseres for indkomståret 2023, for så vidt angår de kommuner, der for 2023 har valgt at budgettere med deres eget skøn over udskrivningsgrundlaget for den personlige indkomstskat. Neutraliseringen sker med baggrund i aktstykke 318, 2021/22, tiltrådt af Finansudvalget den 23. juni 2022, hvoraf det fremgår, at skønnet over udskrivningsgrundlaget i 2023 hviler på en forudsætning om i øvrigt uændret lovgivning. Det fremgår endvidere, at ved efterfølgende ændringer i udskrivningsgrundlaget for 2023 neutraliseres virkningerne for de selvbudgetterende kommuner.

Tilsvarende foreslås, at ved opgørelsen af den kommunale slutskat og kirkeskat for indkomståret 2024 efter § 16 i lov om kommunal indkomstskat korrigeres den opgjorte slutskat for den beregnede virkning af de ændringer i udskrivningsgrundlaget for kommuneskat og kirkeskat for 2024, der følger af denne lovs § 1.

Bestemmelsen vil indebære, at de økonomiske virkninger for den personlige indkomstskat for kommunerne og folkekirken som følge af denne lovs § 1 neutraliseres for indkomståret 2024, for så vidt angår de kommuner, der for 2024 vælger at budgettere med deres eget skøn over udskrivningsgrundlaget for den personlige indkomstskat. Neutraliseringen sker med baggrund i aktstykke 117, tiltrådt af Finansudvalget den 29. juni 2023, hvoraf det fremgår, at skønnet over udskrivningsgrundlaget i 2024 hviler på en forudsætning om i øvrigt uændret lovgivning. Det fremgår endvidere, at ved efterfølgende ændringer i udskrivningsgrundlaget for 2024 neutraliseres virkningerne for de selvbudgetterende kommuner.

Det foreslås i *stk. 4*, at den beregnede korrektion af den kommunale slutskat og kirkeskat for indkomståret 2023 efter *stk. 3* fastsættes af indenrigs- og sundhedsministeren på grundlag af de oplysninger vedrørende indkomståret 2023, der foreligger pr. 1. maj 2025.

Efterreguleringen af indkomstskatten for de selvbudgetterende kommuner for 2023 efter *stk. 3*, herunder også kirkeskatten, opgøres i 2025. Efterreguleringen afregnes i 2026.

Tilsvarende foreslås, at den beregnede korrektion af den kommunale slutskat og kirkeskat for indkomståret 2024 efter *stk. 3* fastsættes af indenrigs- og sundhedsministeren på grundlag af de oplysninger vedrørende indkomståret 2024, der foreligger pr. 1. maj 2026.

Efterreguleringen af indkomstskatten for de selvbudgetterende kommuner for 2024 efter *stk. 3*, herunder også kirkeskatten, opgøres i 2026. Efterreguleringen afregnes i 2027.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland og kan ikke sættes i kraft herfor, fordi de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 8 c. ---

Stk. 2. I tilfælde, hvor der i medfør af § 10, stk. 5, skal ske nedsættelse af de beregnede skatter under anvendelse af personfradrag, nedsættes skatten svarende til den kommunale indkomstskat under anvendelse af samme personfradrag.

§ 10. For her i landet fuldt skattepligtige personer udgør personfradragets grundbeløb 42.000 kr. (2010-niveau). For indkomståret 2019 udgør grundbeløbet 41.300 kr. (2010-niveau). For indkomståret 2020 udgør grundbeløbet 40.600 kr. (2010-niveau). For indkomståret 2021 udgør grundbeløbet 39.900 kr. (2010-niveau). For indkomståret 2022 og efterfølgende indkomstår udgør grundbeløbet 39.350 kr. (2010-niveau).

Stk. 2. For personer, som ved indkomstårets udløb ikke er fyldt 18 år og ikke har indgået ægteskab, udgør personfradragets grundbeløb 31.500 kr. (2010-niveau).

Stk. 3. ---

Stk. 4. For personer, som har valgt beskatning efter kildeskattelovens §§ 48 E og 48 F, finder reglerne i stk. 1 og 2 ikke anvendelse ved beregningen af skatten af den indkomst, der omfattes af kildeskattelovens §§ 48 E og 48 F. For disse personer finder heller ikke reglen i stk. 3 anvendelse for personfradrag, der tilkommer de pågældende.

Stk. 5. For personer, som er skattepligtige efter kildeskattelovens § 2, og hvis indkomstansættelse omfatter en periode på 1 år, nedsættes de beregnede skatter med skatteværdien af et personfradrag efter reglerne i stk. 1 og 2, hvis de skattepligtige indtægter er omfattet af kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1 og 9-13, eller stk. 2, 1-3. pkt. Bestemmelserne i 1. pkt. finder ikke anvendelse, i det omfang de skattepligtige indtægter beskattes efter § 9, stk. 1, i lov om beskatning af søfolk. Bestemmelsen i 1. pkt. finder endvidere ikke anvendelse på personer, der ansøger om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7.

Stk. 6. Personer omfattet af kildeskattelovens § 2, og hvis indkomstansættelse omfatter en kortere periode end 1 år, jf. dog kildeskattelovens §§ 5 A-5 D, kan vælge at få de beregnede skatter nedsat med skatteværdien af et personfradrag efter reglerne i stk. 1 og 2, hvis de skattepligtige indtægter er omfattet af kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1 og 9-13, eller stk. 2, 1-3. pkt. Valget for et indkomstår skal træffes senest den 1. juli i året efter det pågældende indkomstår. Valget kan omgøres senest den 30. juni i det andet kalenderår efter indkomstårets udløb. Bestemmelserne i 1. pkt. finder ikke anvendelse, i det omfang de skattepligtige indtægter beskattes efter § 9, stk. 1, i lov om beskatning

§ 1

I personskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. juni 2021, som ændret ved lov nr. 252 af 25. februar 2022 og lov nr. 610 af 31. maj 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 8 c, stk. 2, ændres »§ 10, stk. 5« til: »§ 10, stk. 4«.

2. § 10, stk. 1 og 2, ophæves, og i stedet indsættes:
»For her i landet fuldt skattepligtige personer udgør personfradragets grundbeløb 39.350 kr. (2010-niveau).«
Stk. 3-7 bliver herefter stk. 2-6.

3. I § 10, stk. 4, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., stk. 5, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., og stk. 6, 1. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1«.

4. I § 10, stk. 4, 2. pkt., der bliver stk. 3, 2. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 2«.

af søfolk. Bestemmelsen i 1. pkt. finder endvidere ikke anvendelse på personer, der ansøger om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7.

Stk. 7. ---

§ 14. ---

Stk. 1-2. ---

Stk. 3. For en person omfattet af § 10, stk. 6, omregnes såvel den skattepligtige indkomst som den personlige indkomst og kapitalindkomsten for det år, hvor den begrænsede skattepligt indtræder eller ophører, således at beløbene kommer til at svare til et helt års indkomster. På grundlag af de opgjorte helårsindkomster beregnes helårsskat efter §§ 6-9. Den beregnede helårsskat nedsættes efter forholdet mellem delårsbeløbene og helårsbeløbene.

§ 2. En pensionsordning med løbende udbetalinger skal gå ud på at sikre pension i form af lige store løbende ydelser, der bortfalder ved den pensionsberettigedes død, idet kravet om lige store ydelser ikke gælder pensionsordninger omfattet af nr. 1, og som udbetales:

1.-3. ---

4. fra en pensionskasse, der opfylder betingelserne i § 3, eller i henhold til en forsikring, der opfylder betingelserne i § 4, dog kun hvis ydelserne fra pensionskassen eller forsikringsselskabet har karakter af:

a) alderspension, hvis udbetalinger er livsvarige og tidligst begynder på det tidspunkt, hvor pensionsudbetalingsalderen nås, medmindre lavere aldersgrænse er godkendt af Skatterådet,

b) ophørende alderspension, hvis udbetalinger sker over mindst 10 år, jf. dog § 41, stk. 1, nr. 3, og tidligst begynder på det tidspunkt, hvor pensionsudbetalingsalderen nås, medmindre lavere aldersgrænse er godkendt af Skatterådet,

c)-f) ---

Stk. 2. ---

§ 8. En rateforsikring i pensionsojemed skal indeholde bestemmelser om, at forsikringssummen udbetales i lige store rater over mindst 10 år, jf. dog stk. 3, § 15 B, stk. 4, og § 41, stk. 1, nr. 3, og at rater, der kommer til udbetaling, medens forsikrede lever, tilfalder ham. Endvidere skal følgende betingelser være opfyldt:

1.-2. ---

3. Der kan ikke aftales senere forfaldstidspunkt for sidste rate, end første policedag 30 år efter at den forsikrede når pensionsudbetalingsalderen. Rateudbetalingen kan tidligst påbegyndes på det tidspunkt, hvor den forsikrede når pensionsudbetalingsalderen, og for pensionsordninger omfattet af

5. I § 14, stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 10, stk. 6« til: »§ 10, stk. 5«.

§ 2

I pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1327 af 10. september 2020, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 2223 af 29. december 2020, § 1 i lov nr. 2610 af 28. december 2021, § 351 i lov nr. 718 af 13. juni 2023 og senest ved § 43 i lov nr. 753 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, nr. 4, litra a og b, indsættes efter »hvor pensionsudbetalingsalderen nås,«: »jf. dog § 17 B,«.

2. I § 8, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., og § 10, stk. 1, nr. 3, 1. pkt., indsættes efter »hvor den forsikrede når pensionsudbetalingsalderen,«: »jf. dog § 17 B,«.

§ 15 A tidligst 5 år efter at policen er oprettet, medmindre lavere aldersgrænse er godkendt af Skatterådet. Det kan dog tillige aftales, at udbetalingerne påbegyndes i tilfælde af forsikredes invaliditet eller død, før pensionsudbetalingsalderen nås. Forsikringen kan også tegnes som en ren risikoforsikring, der kun kommer til udbetaling i tilfælde af forsikredes invaliditet eller død før det aftalte udløbstidspunkt, men må i så fald ikke give ret til udbetaling, hvis forsikrede bliver invalid eller dør, senere end første policedag 20 år efter at forsikrede når pensionsudbetalingsalderen.

4. ---

Stk. 2-4. ---

§ 10. En kapitalforsikring i pensionsejemed skal opfylde følgende betingelser:

1.-2. ---

3. Er forsikringen ikke tegnet som en ren dødsfaldsforsikring, skal policen indeholde bestemmelse om udbetaling til den forsikrede selv tidligst på det tidspunkt, hvor den forsikrede når pensionsudbetalingsalderen, medmindre lavere aldersgrænse er godkendt af Skatterådet, og senest ved første policedag 20 år efter at den forsikrede når pensionsudbetalingsalderen. Der kan dog tillige aftales udbetaling til den forsikrede i tilfælde af tidligere indtruffen invaliditet eller i tilfælde af tidligere indtrådt livstruende sygdom.

4. ---

Stk. 2 og 3. ---

§ 11 A. En rateopsparing i pensionsejemed skal indeholde bestemmelse om, at det opsparede pensionsbeløb udbetales i rater over mindst 10 år, jf. dog § 15 B, stk. 5, og § 41, stk. 1, nr. 3, og at rater, der kommer til udbetaling, medens kontohaveren lever, skal udbetales til denne. Endvidere skal følgende betingelser være opfyldt:

1.-3. ---

4. Der kan ikke aftales senere udbetaling for sidste rate, end kalenderåret 30 år efter at kontohaveren når pensionsudbetalingsalderen. Rateudbetalingen kan tidligst påbegyndes på det tidspunkt, hvor kontohaveren når pensionsudbetalingsalderen, og for pensionsordninger omfattet af § 15 A tidligst 5 år efter at kontoen er oprettet, medmindre lavere aldersgrænse er godkendt af Skatterådet. Det kan dog tillige aftales, at udbetalingerne påbegyndes, i tilfælde af kontohaverens død før kontohaveren har nået pensionsudbetalingsalderen, eller i tilfælde af kontohaverens varigt nedsatte arbejdsevne, som efter reglerne i lov om social pension berettiger kontohaveren til at oppebære førtidspension eller seniorpension.

5. ---

Stk. 2-7. ---

§ 12. En opsparing i pensionsejemed skal opfylde følgende betingelser:

1.-2. ---

3. Til kontoen skal være knyttet en bestemmelse om, at udbetaling til kontohaveren sker tidligst på det tidspunkt, hvor kontohaveren når pensionsudbetalingsalderen, medmindre

3. I § 11 A, stk. 1, nr. 4, 2. pkt., og § 12, stk. 1, nr. 3, 1. pkt., indsættes efter »hvor kontohaveren når pensionsudbetalingsalderen,«: »jf. dog § 17 B,«.

lavere aldersgrænse er godkendt af Skatterådet, og senest 20 år efter at kontohaveren når pensionsudbetalingsalderen. Der kan dog tillige bestemmes udbetaling til kontohaveren i tilfælde af varigt nedsat arbejdsevne, som efter reglerne i lov om social pension berettiger denne til at oppebære førtidspension eller seniorpension, eller i tilfælde af livstruende sygdom.

4. ---

Stk. 2-3. ---

§ 24. Ved opgørelsen af en arbejdsgivers skattepligtige indkomst medregnes beløb, der måtte tilfalde ham i medfør af et forbehold som nævnt i § 17, stk. 1, nr. 1-6, eller i forbindelse med en tilbagebetaling efter § 22 F, stk. 1, når arbejdsgiveren ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst har fradraget sine indbetalinger til ordningen.

§ 29. ---

Stk. 1.-3. ---

Stk. 4. Reglerne i stk. 3 finder kun anvendelse ved udbetalinger, der sker efter, at den forsikrede eller medlemmet har nået pensionsudbetalingsalderen, medmindre lavere aldersgrænse er godkendt af Skatterådet, samt ved udbetalinger, der sker efter, at den forsikrede eller medlemmet er tildelt invalidepension.

§ 29 A. Ved udbetalingen af supplerende engangsydelser fra en pensionskasse, der er omfattet af § 2, nr. 4, eller § 7, betales en afgift på 40 pct. af de udbetalte beløb. Det gælder også ved overførsel eller konvertering til en supplerende engangssum, jf. stk. 3-5. Udbetalinger af supplerende engangssummer fra de nævnte pensionskasser er skatte- og afgiftsfri. § 25 A, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse ved udbetaling af supplerende engangssum som nævnt i 3. pkt., for hvilken der i udlandet har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for indbetalingerne. 1. og 3. pkt. finder kun anvendelse ved udbetalinger, der sker, efter at medlemmet har nået pensionsudbetalingsalderen, medmindre lavere aldersgrænse er godkendt af Skatterådet, og ved udbetalinger, der sker, efter at medlemmet er tildelt invalidepension, eller efter at der er indtrådt en livstruende sygdom hos medlemmet.

4. Efter § 17 A indsættes i *kapitel 2*:

»**§ 17 B.** Uanset pensionsopsparerens pensionsudbetalingsalder, jf. § 1 a, har en nyoprettet pensionsordning samme aldersgrænse for udbetaling som den af pensionsopsparerens eksisterende pensionsordninger i samme pensionsinstitut, der har den laveste aldersgrænse for udbetaling, jf. dog 2. pkt. Indgår den nyoprettede pensionsordning som en selvstændig ordning under en eksisterende pensionsordning, har den nyoprettede pensionsordning samme aldersgrænse som den af de øvrige selvstændige pensionsordninger under den eksisterende pensionsordning, der har den laveste aldersgrænse for udbetaling.«

5. I § 24 ændres »tilbagebetaling efter« til: »afgiftsfri tilbagebetaling efter § 22 E eller«.

6. I § 29, *stk. 4*, indsættes efter »at den forsikrede eller medlemmet har nået pensionsudbetalingsalderen,«: »jf. dog § 17 B,«.

7. I § 29 A, *stk. 1, 3. pkt.*, indsættes efter »de nævnte pensionskasser«: »i overensstemmelse med udbetalingsvilkårene«.

8. I § 29 A, *stk. 1, 5. pkt.*, indsættes efter »medlemmet har nået pensionsudbetalingsalderen,«: »jf. dog § 17 B,«.

§ 42 A. Ved hel eller delvis overførsel som nævnt i § 41 eller § 41 A af en ordning til en nyoprettet ordning for samme person eller en ægtefælle efter udlodning i medfør af § 30, stk. 2, opretholdes aldersgrænserne for udbetaling. Tilsvarende gælder overførsel til en bestående ordning med samme aldersgrænse for udbetaling.

§ 44. Det er en betingelse for anvendelsen af reglerne i §§ 41-43, at der ikke forinden overførslen er indtrådt afgiftspligt eller indkomstskattepligt vedrørende de overførte beløb.

9. § 42 A affattes således:

»**§ 42 A.** Ved hel eller delvis overførsel som nævnt i §§ 41 eller 41 A af en ordning til en anden ordning for samme person eller en ægtefælle efter udlodning i medfør af § 30, stk. 2, opretholdes den afgivende ordnings aldersgrænse for påbegyndelse af udbetaling, jf. dog stk. 2 og 4.

Stk. 2. Ved overførsel til en ordning med højere aldersgrænse for påbegyndelse af udbetaling end den afgivende ordning er det en betingelse for at opretholde aldersgrænsen, jf. stk. 1, at overførslen sker senest 12 måneder efter, at den modtagende ordning er oprettet, jf. dog 2. og 3. pkt. Er der tale om en overførsel fra en arbejdsgiveradministreret ordning, skal overførslen ske senest 36 måneder efter, at den modtagende ordning er oprettet. 2. pkt. gælder også ved overførsel fra en privat pensionsordning, hvortil der er foretaget en arbejdsgiverindbetaling i perioden på 36 måneder efter, at den modtagende ordning er oprettet. Det er endvidere en betingelse for at opretholde aldersgrænsen, jf. stk. 1, ved overførsel fra ordninger med lavere aldersgrænse end den modtagende ordning, at der ikke tidligere er overført midler til den modtagende ordning efter §§ 41 eller 41 A.

Stk. 3. Aldersgrænsen for påbegyndelse af udbetaling for den afgivende ordning opretholdes tilsvarende, jf. stk. 1, ved overførsel af midler fra en pensionsordning med løbende udbetalinger til en pensionsordning i et pengeinstitut, uanset at der ikke er tale om en overførsel som nævnt i §§ 41 og 41 A, hvis betingelserne i stk. 1 og 2 i øvrigt er opfyldt. Uanset 4. pkt. opretholdes aldersgrænsen, jf. stk. 1, hvis de tidligere fra den anden ordning overførte midler kunne have fået den afgivende ordnings lavere aldersgrænse efter stk. 1, jf. stk. 2, hvis overførsel fra den afgivende ordning var sket til den anden ordning på tidspunktet for overførslen til den modtagende ordning.

Stk. 4. Ved overførsel efter §§ 41 eller 41 A af en hel ordning, der har en højere aldersgrænse for påbegyndelse af udbetaling end den modtagende ordning, fastholdes den modtagende ordnings aldersgrænse for påbegyndelse af udbetaling, hvis det overførte beløb ikke overstiger et grundbeløb på 50.000 kr. (2023-niveau) reguleret efter personskattelovens § 20. 1. pkt. gælder ikke for overførsel af en hel ordning oprettet den 1. januar 2024 eller senere, hvis midler helt eller delvist hidrører fra en overførsel efter § 41 eller 41 A fra en anden ordning.«

10. I § 44 indsættes som 2. pkt.:

»1. pkt. gælder dog ikke ved overførsel af midler som nævnt i § 42 A, stk. 3.«

§ 3

I skatteindberetningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1754 af 30. august 2021, som ændret ved § 2 i lov nr. 2612 af 28. december 2021, § 1 i lov nr. 902 af 21. juni 2022, § 3 i lov nr. 331 af 28. marts 2023, § 3 i lov nr. 489 af 15. maj 2023

§ 9. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at forsikrings-selskaber hvert år skal indberette følgende oplysninger til told- og skatteforvaltningen:

1)-5) ---

6) Indestående og afkast af pensionsordninger m.v. omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 1 og 3, uden at være omfattet af 53 A, stk. 4.

7)-14) ---

Stk. 2. ---

§ 11. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at pengeinsti-tutter m.v., der forvalter pensionsordninger, som omfattes af pensionsbeskatningslovens afsnit I, hvert år skal indberette oplysninger til told- og skatteforvaltningen om:

1)-8) ---

9) Indestående og afkast af pensionsordninger m.v. omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 1 og 3.

10)-12) ---

Stk. 2 og 3. ---

§ 54. ---

Stk. 2. Indbetalinger til pensionsordninger, som er omfattet af pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, 7. pkt., skal uan-set stk. 1 dog først indberettes senest den 1. august eller, hvis denne dag er en lørdag eller søndag, senest den følgende mandag.

Stk. 3-8. ---

§ 9. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst gælder følgende:

1)-4) ---

5) Beskæftigelsesfradrag efter ligningslovens § 9 J og sær-ligt befordringsfradrag efter ligningslovens § 9 C, stk. 4, udgør dødsårets forskudsregistrerede fradrag, der omregnes forholdsmæssigt efter mellempriodens længde.

6) ---

7) ---

Stk. 2-4. ---

§ 22. Ved opgørelsen af bobeskatningsindkomsten gælder følgende:

1)-4) ---

5) Beskæftigelsesfradrag efter ligningslovens § 9 J og sær-ligt befordringsfradrag efter ligningslovens § 9 C, stk. 4, udgør dødsårets forskudsregistrerede fradrag, der omregnes forholdsmæssigt efter mellempriodens længde.

6)-9) ---

Stk. 2-5. ---

og § 353 i lov nr. 718 af 13. juni 2023 foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 1, nr. 6, indsættes efter »omfattet af 53 A, stk. 4«: », præmier og bidrag til pensionsordninger m.v. omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A og tilbagebetalinger til en arbejdsgiver af sådanne bidrag og præmier«.

2. I § 11, stk. 1, nr. 9, indsættes efter »§ 53 A, stk. 1 og 3«: », indbetalinger til pensionsordninger m.v. omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A og tilbagebetalinger til en arbejdsgiver af sådanne indbetalinger«.

3. I § 54, stk. 2, ændres »pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, 7. pkt.« til: »pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, 9. pkt.«

§ 4

I dødsboskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 426 af 28. marts 2019, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 679 af 3. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 1, nr. 5, § 22, stk. 1, nr. 5, og § 62, stk. 3, indsættes efter »§ 9 J«: », jobfradrag efter ligningslovens § 9 K«.

§ 29. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Gevinst ved udlodning af aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 12 eller § 22 medregnes ved opgørelsen af bobeskatningsindkomsten, medmindre der er tale om udlodning af aktier m.v. i et selskab m.v., hvis virksomhed ikke i overvejende grad består af passiv kapitalanbringelse. 1. pkt. finder dog ikke anvendelse, hvis selskabet m.v. udøver næring ved køb og salg af værdipapirer eller finansieringsvirksomhed og selskabet er omfattet af lov om finansiell virksomhed eller tilsvarende for udenlandske selskaber. For udenlandske selskaber, som ikke er hjemmehørende i et EU-land eller EØS-land, er det en betingelse, at selskabet er hjemmehørende i et land, som efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, anden international overenskomst eller konvention eller administrativt indgået aftale om bistand i skattesager udveksler oplysninger med de danske skattemyndigheder. Bortpagtning af fast ejendom, som nævnt i vurderingslovens § 33, stk. 1 og 7, anses ikke i denne forbindelse for passiv kapitalanbringelse. Uanset 1.-4. pkt. skal gevinst ved udlodning af de i 1. pkt. nævnte aktier m.v. medregnes ved opgørelsen af bobeskatningsindkomsten, hvis udlodningen til den enkelte modtager udgør mindre end 1 pct. af aktiekapitalen i det pågældende selskab m.v., jf. i øvrigt stk. 4. Selskabets virksomhed anses for i overvejende grad at bestå i passiv kapitalanbringelse, såfremt mindst 50 pct. af selskabets indtægter, hvorved forstås den regnskabsmæssige nettoomsætning tillagt summen af øvrige regnskabsførte indtægter, opgjort som gennemsnittet af de seneste 3 regnskabsår stammer fra fast ejendom, kontanter, værdipapirer el.lign., der efter 4. pkt. skal anses for passiv kapitalanbringelse, eller hvis handelsværdien af selskabets sådanne ejendomme, kontanter, værdipapirer eller lignende enten på overdragelsestidspunktet eller opgjort som gennemsnittet af de seneste 3 regnskabsår udgør mindst 50 pct. af handelsværdien af selskabets samlede aktiver. Besiddelse af andele omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 18 anses ved bedømmelsen ikke som besiddelse af værdipapirer. Afkastet og værdien af aktier i datterselskaber, hvori selskabet m.v. direkte eller indirekte ejer mindst 25 pct. af aktiekapitalen, medregnes ikke. I stedet medregnes en til ejerforholdet svarende del af datterselskabets indtægter og aktiver ved bedømmelsen. Ved bedømmelsen ses der bort fra indkomst ved udlejning af fast ejendom mellem selskabet og et datterselskab eller mellem datterselskaber. Fast ejendom, som udlejes mellem selskabet og et datterselskab eller mellem datterselskaber, og som lejer anvender i driften, anses ved bedømmelsen ikke som en udlejningsejendom.

§ 62. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Afdødes beskæftigelsesfradrag efter ligningslovens § 9 J og særligt befordringsfradrag efter ligningslovens § 9 C, stk. 4, beregnes på grundlag af de faktiske indkomster i mellemprioriden efter de regler, der ville have været gældende, hvis dødsfaldet ikke var indtruffet.

2. I § 29, stk. 3, 4. pkt., ændres »som nævnt i vurderingslovens § 33, stk. 1 og 7« til: »som efter ejendomsvurderingsloven anses for landbrugs- eller skovejendom«.

Stk. 4.-6. ---

§ 21. Personer, der ikke er omfattet af reglerne i kildeskattelovens §§ 1 eller 2 om skattepligt, og som oppebærer indtægt ved erhvervsmæssig virksomhed, der er omfattet af denne lov, bortset fra indtægt som nævnt i § 4, svarer alene indkomstskat til staten med den i selskabsskattelovens § 17, stk. 1, nævnte procent af den skattepligtige indkomst. Den beregnede skat nedsættes med skatteværdien af et personfradrag efter reglerne i personskattelovens § 10, stk. 1 og 2, ved anvendelse af ovennævnte procentsats.

Stk. 2-6. ---

§ 33. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Frem til udsendelsen af den første almindelige vurdering eller omvurdering efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6 kan den foreløbigt beregnede dækningsafgift efter § 20, stk. 3, ved ejendomsejerens henvendelse til told- og skatteforvaltningen ændres, så den udgør det samme beløb, som er opkrævet i dækningsafgift for kalenderåret 2023. 1. pkt. finder ikke anvendelse, for så vidt angår ejendomme, der bliver dækningsafgiftspligtige pr. 1. januar 2024 eller senere, eller for så vidt angår ejendomme, som der ikke er opkrævet dækningsafgift for i kalenderåret 2023. Der beregnes en foreløbig dækningsafgift efter § 20, stk. 3, på grundlag af den senest foretagne fordeling af ejendommens forskelsværdi frem til udsendelsen af den første almindelige vurdering eller omvurdering efter ejendomsvurderingsloven §§ 5 eller 6.

Stk. 7. ---

§ 84. Opkrævning af grundskyld og dækningsafgift, der vedrører skatteåret 2023 og tidligere skatteår, behandles og afsluttes af kommunerne. En efterregulering af grundskyld og dækningsafgift for skatteårene 2021-2023 forestås efter § 27, stk. 1-5, jf. § 29, i den tidligere gældende lov om kommunal ejendomsskat, jf. lovbekendtgørelse nr. 1463 af 6. oktober 2020 med senere ændringer. En efteropkrævning efter 1. pkt. kan med tillæg af renter, såfremt de ikke er betalt senest den 3. i den efter forfaldsdagen følgende måned, af kommunalbestyrelsen oversendes til restanceinddrivelsesmyndigheden.

Stk. 2. og 3. ---

§ 5

I kulbrinteskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1820 af 16. september 2021, som ændret ved § 12 i lov nr. 502 af 16. maj 2023 og § 3 i lov nr. 710 af 13. juni 2023, foretages følgende ændring:

1. I § 21, stk. 1, 2. pkt., ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1.«

§ 6

I ejendomsskatteloven, jf. lov nr. 678 af 3. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 33, stk. 6, 1. pkt., indsættes efter »§ 20, stk. 3,«: »eller den foreløbigt beregnede dækningsafgift på baggrund af en foreløbig vurdering efter ejendomsvurderingslovens § 89 c«.

2. I § 33, stk. 6, 3. pkt., indsættes efter »forskelsværdi«: »eller den senest ansatte grundværdi«.

3. I § 84, stk. 1, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum: »Medfører en efterregulering efter 2. pkt., at en låntager, som har lån efter kapitel 1 og 2 i lov om lån til betaling af grundskyld m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 256 af 25. februar 2021, som ændret ved § 4 i lov nr. 291 af 27. februar 2021 og § 7 i lov nr. 2614 af 28. december 2021, skal efteropkræves grundskyld for skatteårene 2021-2023, yder kommunen lån til betalingen heraf efter reglerne i kapitel 1 og 2 i lov om lån til betaling af grundskyld m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 256 af 25. februar 2021, som ændret ved § 4 i lov nr. 291 af 27. februar 2021 og § 7 i lov nr. 2614 af 28. december 2021.«